

ADB „GJENSIDIGE“

Tarpinės finansinės ataskaitos už periodą,
pasibaigusį 2023 m. rugsėjo 30 d.

Įmonės pavadinimas	ADB „Gjensidige“
Įmonės kodas	110057869
Adresas	Žalgirio g. 90, Vilnius, Lietuva
Telefonas	1626
El. paštas	info@gjensidige.lt
Tinklapis	www.gjensidige.lt
Pagrindinė veiklos rūšis	Ne gyvybės draudimo paslaugos
Generalinis direktorius	Bogdan Benczak
Vyriausioji buhalterė	Jolanta Markelienė
Vyriausiasis aktuaras	Jurgis Navikas
Finansinių metų pradžia	2023 m. sausio 1 d.
Finansinių metų pabaiga	2023 m. gruodžio 31 d.
Auditorius	UAB „Deloitte Lietuva“

Duomenys kaupiami ir saugomi Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registre

Bendrovės valdybos nariai:

Pirmininkė	Janne Merethe Flessum
Narys (-ė)	Martin Danielsen
Narys (-ė)	Anita Gundersen
Narys (-ė)	Aysegül Cin
Narys (-ė)	Akshay Chandrakant Sankpal

TURINYS

Pavadinimas	Puslapis
Bendrujų pajamų ataskaita	4
Finansinės būklės ataskaita	5
Nuosavo kapitalo pokyčių ataskaita	6
Pinigų srautų ataskaita	7
Aiškinamasis raštas	8-31

BENDRŲJŲ PAJAMŲ ATASKAITA

tūkst. Eur	Pas- taba	2023-09-30	2022-09-30
Draudimo pajamos		106.361	95.585
Patirtos draudimo žalų sąnaudos		(85.876)	(74.558)
Veiklos sąnaudos		(29.373)	(26.747)
Draudimo veiklos rezultatas prieš perdraudimą		(8.888)	(5.720)
Perdraudimo įmokos		(4.203)	(2.852)
Sumos atgautos iš perdraudimo		13.831	3.580
Perdraudimo rezultatas		9.628	728
Draudimo veiklos rezultatas, grynasis		740	(4.992)
Grynosios palūkanų pajamos ir pan.		384	424
Finansinio turto, vertinamo tikrąja verte pelne (nuostoliuose), grynasis pelnas (nuostoliai)		2.060	(7.492)
Realizuotas investicinės veikos rezultatas		(83)	(1.705)
Palūkanų ir investicijų valdymo sąnaudos		(136)	(67)
Investicinės veiklos rezultatas		2.225	(8.840)
Draudimo finansinės sąnaudos ir pajamos – palūkanų sąnaudos		(1.078)	(474)
Draudimo finansinės sąnaudos ir pajamos – finansinių prielaidų pokytis		120	970
Perdraudimo finansinės sąnaudos ir pajamos – palūkanų sąnaudos-		213	65
Perdraudimo finansinės sąnaudos ir pajamos - finansinių prielaidų pokytis		(22)	(127)
Grynosios draudimo finansinės sąnaudos/pajamos		(767)	434
Kitos pajamos		100	83
Kitos sąnaudos		(117)	(152)
Pelnas (nuostolis) prieš apmokestinimą		2.181	(13.467)
Pelno mokestis		(152)	(1)
Ataskaitinių metų pelnas (nuostolis)		2.029	(13.468)

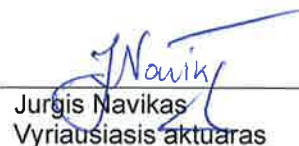
8-31 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Bogdan Benczak
Generalinis direktorius

Jolanta Markeliene
Vyriausioji buhalterė

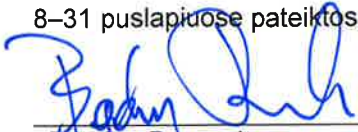
Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

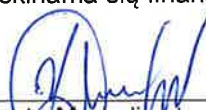
2023 m. spalio 19 d.

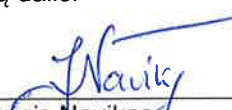
FINANSINĖS BŪKLĖS ATASKAITA

TURTAS tūkst. Eur	Pas- taba	2023-09-30	2022-12-31
Ilgalaikis materialusis turtas	1	1.137	1.461
Nematerialusis turtas	1	3.850	4.100
Naudojimo teise valdomas turtas	11	3.599	4.926
Nefinansinis turtas, iš viso		8.586	10.487
Finansinis turtas, vertinamas tikraja verte pelne (nuostoliuose)	2	129.938	127.659
Gautinos sumos	3	2.355	2.193
Pinigai ir pinigų ekvivalentai	4	6.398	6.554
Finansinis turtas, iš viso, iš viso		138.691	136.406
Perdraudimo turtas		23.750	12.242
Atidėtojo mokesčio turtas		1.621	1.621
Kitos ateinančių laikotarpių sąnaudos ir sukauptos pajamos		642	566
Kitas turtas		26.013	14.429
TURTO IŠ VISO:		173.290	161.322
ĮSIPAREIGOJIMAI IR NUOSAVAS KAPITALAS tūkst. Eur			
Nuosavas kapitalas			
Įstatinis kapitalas	5	56.184	56.184
Akcijų priedai	5	-	5.870
Perkainojimo rezervas		23	23
Ankstesnių ataskaitinių metų nepaskirstytasis pelnas (nuostoliai)		(19.344)	(8.493)
Ataskaitinių metų pelnas (nuostoliai)		2.029	(16.721)
Nuosavo kapitalo iš viso		38.892	36.863
Draudimo įsipareigojimai	6	117.209	107.763
Perdraudimo įsipareigojimai		1.413	896
Draudimo įsipareigojimai		118.622	108.659
Pelno mokesčio įsipareigojimai		192	96
Mokesčiai ir socialinio draudimo įmokos		987	794
Kitos skolos	7	4.035	3.837
Nuomos įsipareigojimai	11	3.689	5.003
Kiti įsipareigojimai iš viso		8.903	9.730
Atidėjiniai		1.338	1.169
Sukauptos sąnaudos ir ateinančių laikotarpių pajamos		5.535	4.901
Iš viso įsipareigojimų		134.398	124.459
IŠ VISO ĮSIPAREIGOJIMŲ IR NUOSAVO KAPITALO		173.290	161.322

8–31 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Bogdan Benczak
Generalinis direktorius

Jolanta Markeliene
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2023 m. spalio 19 d.

NUOSAVO KAPITALO POKYČIŲ ATASKAITA

tūkst. Eur	Išstatinis kapitalas	Akcijų priedai	Perkainojimo rezervas	Nepaskirstytas pelnas (nuostoliai)	Iš viso
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d	47.184	12.454	58	(6.584)	53.112
Pritaikymo įtaka 2022.01.01					
TFAS 17 Rizikos korekcija				(3.690)	(3.690)
TFAS 17 Diskontavimas				(116)	(116)
TFAS 17 Nuostolingų sutarčių komponentas				807	807
TFAS 9 Finansinės priemonės įtaka kitų komponentų				36	36
				(5.565)	(5.565)
Kapitalas 2022.01.01 įvertinant TFAS17 ir TFAS9 koregavimus	47.184	12.454	58	(15.112)	44.584
Ataskaitinių metų nuostolis				(13.468)	(13.468)
Perkainoto turto nusidėvėjimas			-	-	-
Patirtų nuostolių padengimas		(6.584)		6.584	-
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d	47.184	5.870	58	(21.996)	31.116
Ataskaitinių metų nuostolis				(3.253)	(3.253)
Perkainoto turto nusidėvėjimas/perleidimas			(35)	35	-
Išstatinio kapitalo didinimas	9.000				9.000
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d	56.184	5.870	23	(25.214)	36.863
Ataskaitinių metų pelnas				2.029	2.029
Perkainoto turto nusidėvėjimas				-	-
Patirtų nuostolių padengimas		(5.870)		5.870	
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d	56.184	-	23	(17.315)	38.892

8-31 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Bogdan Benczak
Generalinis direktorius

Jolanta Markeliene
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2023 m. spalio 19 d.

PINIGŲ SRAUTŲ ATASKAITA

tūkst. Eur	2023-09-30	2022-09-30
Pagrindinės veiklos pinigų srautai		
Gautos tiesioginio draudimo įmokos, įskaitant sumokėtas perdraudimo įmokas	101.813	85.942
Išmokėtos tiesioginio draudimo išmokos, įskaitant gautas perdraudimo išmokas	(71.393)	(67.297)
Sumokėtas pelno mokestis	(26)	(189)
Sumokėtos veiklos išlaidos	(31.243)	(21.977)
Kitos sumokėtos/gautos sumos	2.156	(3.812)
Grynieji pagrindinės veiklos pinigų srautai	1.307	(7.333)
Investicinės veiklos pinigų srautai		
Skolos ir kiti pastoviųjų pajamų vertybiniai popieriai	(55)	11.052
Materialaus/Nematerialaus turto įsigijimai/pardavimai	(622)	(567)
Grynieji investicinės veiklos pinigų srautai	(677)	10.485
Finansinės veiklos pinigų srautai		
Gautos sumos už išleistas akcijas		9.000
Sumokėtos nuomos įsipareigojimų sumos	(720)	(810)
Sumokėtos nuomos įsipareigojimo palūkanos	(66)	(88)
Grynieji finansinės veiklos pinigų srautai	(786)	8.102
Grynasis pinigų ir pinigų ekvivalentų (sumažėjimas) / padidėjimas	(156)	11.254
Pinigai ir pinigų ekvivalentai laikotarpio pradžioje	6.554	2.717
Pinigai ir pinigų ekvivalentai laikotarpio pabaigoje	6.398	13.971

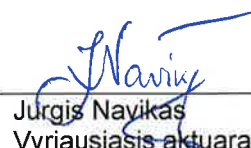
8-31 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Bogdan Benczak
Generalinis direktorius

Jolanta Markejė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2023 m. spalio 19 d.

AIŠKINAMASIS RAŠTAS I. BENDROJI INFORMACIJA

Bendroji informacija

ADB „Gjensidige“ (toliau – Bendrovė) buvo įregistruota Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registre 1993 m. rugpjūčio 9 d.

Bendrovė teikia ne gyvybės draudimo paslaugas. Draudimo veiklos licencijos Nr. 21.

2023 m. rugsėjo 30 d. Bendrovės akcinį kapitalą sudarė 7 623 384 paprastosios vardinės akcijos, kurių kiekvienos nominalioji vertė buvo 7,37 Eur (2022 m. gruodžio 31 d. – 7 623 384 paprastųjų vardinių akcijų, kurių kiekvienos nominalioji vertė 7,37 Eur).

99,97 proc. Bendrovės įstatinio kapitalo priklauso ASA „Gjensidige Forsikring“, identifikacinis numeris (kodas) 995568217, buveinės adresas Schweigaards gate 21, 0191 Oslas, 0301 Oslas, Norvegija (toliau – ASA „Gjensidige Forsikring“ ir „Akcininkas“), 0,03 proc. – smulkiems akcininkams, fiziniams asmenims.

Akcininkas	Akcijų skaičius, vnt.
„Gjensidige Forsikring“ ASA	7.621.258
Fiziniai asmenys	2.126
Iš viso	7.623.384

2023 m. rugsėjo 30 d. ASA „Gjensidige Forsikring“ grupei Baltijos šalyse priklausė:

- ADB „Gjensidige“, turinti įsteigtus filialus Latvijoje ir Estijoje;
- „RedGo Estonia“ OÜ, veikianti Estijoje ir valdanti Lietuvoje veikiančią UAB „RedGo Lithuania“.

Bendrovės darbuotojai

2023 m. rugsėjo 30 d. Bendrovėje dirbo 652 darbuotojai (2022 m. gruodžio 31 d. – 683 darbuotojai):

Valstybė	2023-09-30	2022-12-31
Lietuva	437	459
Latvija	184	193
Estija	31	31
Iš viso	652	683

Bendrovės veikla

Bendrovė turi leidimą vykdyti šių draudimo grupių ar atskirų joms priklausančių rizikų savanoriško draudimo veiklą:

- sausumos transporto priemonių, išskyrus geležinkelio transporto priemones, draudimas;
- su sausumos transporto priemonių valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
- su skraidymo aparatų valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
- su laivų (jūrų ir vidaus vandenų) valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
- draudimas nuo nelaimingų atsitikimų;
- skraidymo aparatų draudimas;
- vežamų krovinių draudimas;
- turto draudimas nuo kitų rizikų;
- bendrosios civilinės atsakomybės draudimas;
- draudimas nuo ligų;
- laivų (jūrų ir vidaus vandenų) draudimas;
- turto draudimas nuo gaisro ir gamtinių jėgų;
- laidavimo draudimas;
- finansinių nuostolių draudimas;
- pagalbos draudimas;
- geležinkelio transporto priemonių draudimas.

Bendrovės draudimo veiklos licencija suteikia teisę teikti šias privalomojo draudimo rūšis:

- transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas;

- statinio statybos, rekonstravimo, remonto, atnaujinimo (modernizavimo), griovimo ar kultūros paveldo statinio tvarkomųjų statybos darbų ir civilinės atsakomybės privalomasis draudimas;
- pagrindinių tyrėjų ir biomedicininų tyrimų užsakovų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas;
- geležinkelio įmonių (vežėjų) ir įmonių, kurios naudojami viešąja geležinkelių infrastruktūra, privalomasis civilinės atsakomybės draudimas;
- bankroto administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės atliekant įmonių bankroto procedūras privalomojo draudimo veikla;
- kelionių organizatoriaus prievolių įvykdymo užtikrinimo draudimas.

Informacija apie Bendrovės filialus ir atstovybes

2023 m. rugsėjo 30 d. Bendrovė turėjo 2 užsienio filialus – Latvijoje (3 regionuose) bei Estijoje, ir 8 skyrius Lietuvoje (2022 m. gruodžio 31 d. – 2 užsienio filialus ir 8 skyrius). Bendrovės pagrindinė buveinė yra įsikūrusi Žalgirio g. 90, Vilnius.

Informacija apie Bendrovės patronuojamąsias ir asocijuotąsias įmones

2023 m. rugsėjo 30 d. ir 2022 m. gruodžio 31 d. Bendrovė neturėjo patronuojamųjų ir asocijuotųjų įmonių.

Finansiniai metai

Bendrovės finansiniai metai prasideda sausio 1 d. ir baigiasi gruodžio 31 d.

II. REIKŠMINGI APSKAITOS PRINCIPAI

Finansinių ataskaitų rengimo pagrindas

Atitiktis standartams

Pateiktos Bendrovės finansinės ataskaitos parengtos pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus (TFAS), priimtus taikyti Europos Sąjungoje.

Tarpinės finansinės ataskaitos yra parengtos pagal 2022 metų Bendrovės apskaitos politiką su kai kuriomis išimtimis.

Tarpinėse finansinėse ataskaitose nėra atskleidžiama visa informacija, kuri yra reikalaujama atskleisti metinėje finansinėje ataskaitoje ir turi būti skaitoma kartu su 2022 metų finansinėmis ataskaitomis.

Finansinės ataskaitos parengtos darant prielaidą, kad artimiausioje ateityje Bendrovė galės toliau tęsti veiklą

Funkcinė ir pateikimo valiuta

Šiose finansinėse ataskaitose skaičiai yra pateikti tūkstančiais eurų (tūkst. Eur). Bendrovės funkcinė valiuta yra eurai (Eur).

Nauji standartai ir išaiškinimai, likučių finansinėse ataskaitose perklasifikavimas

Šioje tarpinėje finansinėje ataskaitoje Bendrovė taiko pirmą kartą 17-ąją TFAS Draudimo sutartis ir 9-ąją TFAS Finansiniai instrumentai. Bendrovė netaiko standartų, interpretacijų ar aiškinimų anksčiau nei jie įsigalioja, nors jie jau yra priimti.

17-asis TFAS nustato sudarytų draudimo sutarčių pripažinimo, vertinimo, pateikimo ir atskleidimo principus ir įsigalioja nuo 2023 m. sausio 1 d. Palyginamieji skaičiai buvo perskaičiuoti. Pateikti skaičiai yra orientaciniai ir gali būti pakeisti 2023 m. audituotoje finansinėje ataskaitoje (žiūrėti 6 pažymą).

9-asis TFAS skirtas finansinių instrumentų apskaitai ir įsigalioja nuo 2023 m. sausio 1 d. Palyginamieji skaičiai buvo perskaičiuoti. Pateikti skaičiai yra orientaciniai ir gali būti pakeisti 2023 m. audituotoje finansinėje ataskaitoje (žiūrėti 2 pažymą).

Reikšmingi apskaitos principai

Įvertinimai

Remdamasi tarptautiniais finansinės atskaitomybės standartais, priimtais taikyti ES, vadovybė, rengdama finansines ataskaitas, turi padaryti tam tikrus vertinimus ir prielaidas, kurie turi įtakos turto, įsipareigojimų, pajamų, išlaidų ir neapibrėžtumų atskleidimui.

Įvertinimai ir pagrindinės prielaidos yra nuolatos peržiūrimi. Apskaitinių įvertinimų peržiūros rezultatai yra pripažįstami tą laikotarpį, kuriame ši peržiūra buvo atlikta ir jos rezultatai turėjo įtakos jam, arba peržiūros laikotarpiu ir ateities laikotarpiais, jei peržiūra turi įtakos einamajam ir būsimajam laikotarpiui.

Įvertinimai daugiausia susiję su materialiojo ir nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laiko nustatymu, abejotinių draudėjų įsiskolinimų ir investicijų vertės sumažėjimu, draudimo įsipareigojimais, atidėtojo mokesčio turto pripažinimu ir nuomos įsipareigojimais.

Tokių įvertinimų pasikeitimų rezultatas bus apskaitomas finansinėse ataskaitose, kai bus nustatytas.

Užsienio valiuta

Sandoriai užsienio valiuta yra perskaičiuojami į atitinkamos šalies funkcinę valiutą taikant sandorio atlikimo dieną Europos Centrinio Banko skelbiamą euro ir užsienio valiutos santykį. Piniginis turtas ir įsipareigojimai, įvertinti užsienio valiuta, yra perskaičiuojami į funkcinę valiutą pagal ataskaitinio laikotarpio pabaigoje Europos Centrinio Banko nustatytą valiutos kursą. Užsienio valiuta įvertinti nepiniginis turtas ir įsipareigojimai, vertinami tikrąja verte, yra perskaičiuojami taikant jų tikrosios vertės nustatymo dieną galiojusį valiutos kursą. Užsienio valiuta įvertinti nepiniginiai straipsniai, vertinami įsigijimo savikaina arba perkainota verte, yra perskaičiuojami taikant operacijos arba perkainojimo dieną galiojusį valiutos kursą.

Pajamos ir sąnaudos dėl valiutos kurso pasikeitimo, perskaičiuojant turtą ar įsipareigojimus į eurus, įtraukiamos į bendrųjų pajamų ataskaitą tuo laikotarpiu, kai valiutos kursas pasikeičia. Ataskaitinio laikotarpio pabaigoje galiojo šie pagrindinių užsienio valiutų kursai:

	2023-09-30	2022-12-31
PLN	4,6283	4,6808
USD	1,0594	1,0666

Nematerialusis turtas

Nematerialųjį turtą sudaro programinė įranga, prestižas ir verslo sujungimo metų įgytas kitas nematerialusis turtas. Nematerialusis turtas apskaitomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą amortizaciją ir vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Amortizacija yra skaičiuojama taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) amortizacijos skaičiavimo metodą per įvertintą naudingą turto naudojimo laiką.

Bendrovė taiko šiuos nematerialiojo turto amortizacijos laikotarpius:

Nematerialiojo turto grupė	Naudingo tarnavimo laikas (metais)
Programinė įranga	4–7
Kitas turtas	5

Verslo įsigijimai

Verslo įsigijimai apskaitomi taikant pirkimo metodą. Sumokėta suma verslo jungimo metu yra vertinama tikrąja verte.

Verslo jungimai tarp bendro pavaldumo įmonių

Bendro pavaldumo ūkio subjektų ar verslo jungimas – tai verslo jungimas, kada visus besijungiančius ūkio subjektus arba verslus prieš ir po verslo jungimo kontroliuoja ta pati šalis arba šalys, ir kurių kontrolė yra pastovi. Įsigyjamo ūkio subjekto turtas ir įsipareigojimai pripažįstami jų ankstesnėmis apskaitinėmis vertėmis. Verslo įsigijimo dieną nėra daromi koregavimai, siekiant atspindėti tikrąsias vertes, nėra pripažįstamas įsigyjamo ūkio subjekto naujas turtas ir įsipareigojimai. Naujas prestižas nėra pripažįstamas, o skirtumas tarp įsigyto grynojo turto ir atlygio pripažįstamas tiesiogiai nuosavybėje.

Ilgalaikis materialusis turtas

a) Turto draudimas

Nekilnojamasis turtas apskaitomas perkainota verte, atėmus sukauptą nusidėvėjimą ir turto vertės sumažėjimą, jei toks yra.

Jeigu nekilnojamąjį turtą sudaro svarbūs komponentai, kurių naudojimo laikotarpiai skiriasi, jie apskaitomi kaip atskiri nekilnojamojo turto vienetai.

Tais atvejais, kai perkainojamo turto vieneto vertė padidėja, toks padidėjimas apskaitomas kaip turto vertės padidėjimas ir perkainojimo rezervas. Kai turto vieneto vertė po perkainojimo sumažėja, toks sumažėjimas registruojamas kaip turto vertės sumažėjimas ir pripažįstamas ataskaitinio laikotarpio nuostoliais dėl turto vertės sumažėjimo, jei šis turtas anksčiau nebuvo perkainotas didinant jo vertę. Tais atvejais, kai perkainojamo turto vertė jau buvo padidinta, o ataskaitiniu laikotarpiu nustatomas turto vertės sumažėjimas, pirmiausia

nurašomas likęs nenudėvėtas perkainojimo rezervas, ir jei jo likučio nepakanka, pripažįstami turto vertės sumažėjimo nuostoliai. Tais atvejais, kai anksčiau perkainoto turto vertė padidėja, atstatomas buvęs vertės sumažėjimas, o likusia dalimi didinamas perkainojimo rezervas. Ataskaitinio laikotarpio pabaigoje apskaičiuojamas pastatų perkainotos dalies nusidėvėjimas ir koreguojamas perkainojimo rezervas. Pardavus ar nurašius perkainotą turtą, atstatomas susijęs perkainojimo rezervo nenudėvėtas likutis.

Nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal tiesiogiai proporcingą (tiesinį) metodą, atsižvelgiant į nustatytus pastatų naudingo tarnavimo laikotarpius. Pastatų numatomas naudojimo laikotarpis 15–40 metų.

Vėlesni remonto darbai, nepagerinantys remontuojamo turto naudingų savybių ar neprailginantys turto naudingo tarnavimo laikotarpio, yra nurašomi į sąnaudas iš karto, kai šios sąnaudos yra patiriamos. Rekonstrukcijos išlaidos ir remonto darbai, dėl kurių pailgėja turto naudingo tarnavimo laikotarpis ar pagerėja naudingosios turto savybės, yra įskaitomi į turto savikainą ir nudėvimi per iš naujo įvertintą turto naudingo tarnavimo laikotarpį.

Pelnas arba nuostoliai, atsiradę perleidus nekilnojamąjį turtą, apskaičiuojami iš gautų pajamų atimant parduoto turto likutinę vertę bei visas su perleidimu susijusias sąnaudas. Perleidus nekilnojamąjį turtą, pelne (nuostoliuose) parodomas sandorio rezultatas.

Kiekvienų metų pabaigoje Bendrovė peržiūri nekilnojamojo turto naudingo tarnavimo laiką, likutinę vertę ir nusidėvėjimo metodą ir įvertinimo pakeitimo įtaką, jei tokia yra, pripažįsta perspektyviai.

b) Įranga ir įrengimai (toliau – ilgalaikis materialusis turtas)

Ilgalaikis materialusis turtas apskaitomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimą ir vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Nusidėvėjimas pradedamas skaičiuoti nuo kito mėnesio po ilgalaikio materialiojo turto įvedimo į eksploataciją ir yra skaičiuojamas taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) nusidėvėjimo skaičiavimo metodą per įvertintą naudingą turto naudojimo laiką. Pagrindinių ilgalaikio materialiojo turto grupių įvertinti naudingo tarnavimo laikotarpiai yra tokie:

Ilgalaikio materialiojo turto grupės	Naudingo tarnavimo laikas (metais)
Kitas ilgalaikis materialusis turtas	4–10

Jeigu ilgalaikį materialųjį turtą sudaro svarbūs komponentai, kurių naudojimo laikotarpiai skiriasi, jie apskaitomi kaip atskiri ilgalaikio materialiojo turto vienetai.

Vėlesnės remonto išlaidos, susijusios su jau atiduotu į eksploataciją ilgalaikiu materialiuoju turtu, pridedamos prie apskaitinės ilgalaikio materialiojo turto vertės, jei jos pailgina turto naudingo tarnavimo laikotarpį ar pagerina jo naudingąsias savybes. Visos kitos patirtos remonto išlaidos pripažįstamos sąnaudomis pelne (nuostoliuose) tuo metu, kai jos yra patiriamos.

Nuomojamo ir (arba) pagal panaudos sutartis naudojamo turto remonto, kuris prailgina nuomojamo turto naudingo tarnavimo laikotarpį ar pagerina naudingąsias savybes, išlaidos yra priskiriamos ilgalaikiam materialiajam turtui ir yra pripažįstamos sąnaudomis per likusį nuomos laikotarpį.

Pelnas ar nuostoliai, susidarantys dėl ilgalaikio materialiojo turto pardavimo, apskaičiuojami kaip skirtumas tarp pardavimo įplaukų ir turto likutinės vertės. Gautas pelnas ar patirti nuostoliai iš ilgalaikio materialiojo turto perleidimo yra pripažįstami tų metų pelno (nuostolių) ataskaitoje.

Kiekvienų metų pabaigoje Bendrovė peržiūri ilgalaikio materialiojo turto naudingo tarnavimo laiką, likutinę vertę ir nusidėvėjimo metodą, o įvertinimo pakeitimo, jei toks yra, įtaką pripažįsta perspektyviai.

Ilgalaikio materialiojo turto vertės sumažėjimo, turto nurašymo nuostoliai bei nusidėvėjimo sąnaudos priskiriami Bendrovės veiklos sąnaudoms.

Ilgalaikio materialiojo ir nematerialiojo turto vertės sumažėjimas

Kiekvieno finansinio laikotarpio pabaigoje Bendrovė peržiūri likutinę nekilnojamojo turto, ilgalaikio materialiojo ir nematerialiojo turto vertę, kad nustatytų, ar yra kokių nors požymių, kad šio turto vertė sumažėjo. Jei tokių požymių yra, Bendrovė įvertina šio turto atsiperkamąją vertę tam, kad būtų galima įvertinti vertės sumažėjimą (jei toks yra). Kai neįmanoma įvertinti atskiro turto vieneto atsiperkamosios vertės, Bendrovė apskaičiuoja pinigų kuriančios vieneto grupės, kuriai šis turtas priklauso, atsiperkamąją vertę. Kai gali būti nustatytas patikimas ir nuoseklus paskirstymo pagrindas, įmonės turtas yra paskirstomas atskiriems pinigų kuriantiems vienetais arba Bendrovės turtas yra paskirstomas mažiausioms pinigų kuriančių vienetų grupėms, kurioms gali būti nustatytas patikimas ir nuoseklus paskirstymo pagrindas.

Atsiperkamoji vertė yra didesnė iš šių verčių: tikroji turto vertė, atėmus pardavimo išlaidas, arba to turto naudojimo vertė. Įvertinant naudojimo vertę, tikėtini ateities pinigų srautai yra diskontuojami iki dabartinės vertės naudojant ikimokestinę diskonto normą, įvertintą pagal dabartinės rinkos sąlygas egzistuojančią pinigų laiko vertę bei su turtu susijusią riziką.

Jei turto (ar pinigų kuriančio vieneto) įvertinta atsiperkamoji vertė yra mažesnė nei šio turto apskaitinė vertė, apskaitinė turto (ar pinigų kuriančio vieneto) vertė sumažinama iki atsiperkamosios šio turto vertės. Nuostoliai

dėl vertės sumažėjimo pripažįstami iš karto, nebent šis turtas anksčiau buvo perkainotas. Tuo atveju nuostoliai dėl vertės sumažėjimo yra apskaitomi kaip perkainojimo rezervo (jei toks sudarytas) sumažėjimas.

Jei po nuostolio dėl vertės sumažėjimo pripažinimo turto vertė padidėja, tai apskaitinė turto (pinigus kuriančio vieneto) vertė padidinama iki naujai apskaičiuotos turto atsiperkamosios vertės, bet taip, kad padidėjimas neviršytų apskaitinės šio turto (pinigus kuriančio vieneto) vertės, jei nuostoliai dėl vertės sumažėjimo ankstesniais metais nebūtų buvę pripažinti. Turto vertės sumažėjimo atstatymas pripažįstamas pajamomis iš karto, nebent šis turtas anksčiau buvo perkainotas. Tuo atveju vertės sumažėjimo atstatymas yra apskaitomas kaip perkainojimo rezervo padidėjimas.

Finansinis turtas ir įsipareigojimai

Vertinimo kategorijos

Finansinių priemonių klasifikavimas pirminio pripažinimo metu priklauso nuo jų sutartinių sąlygų ir priemonių valdymo verslo modelio.

Nuosavybės priemonės ir išvestinės finansinės priemonės, kurioms netaikomas SPPI (pagrindinės sumos ir palūkanų mokėjimas), klasifikuojamos tikrąja verte, kurios pasikeitimai pripažįstami pelnu arba nuostoliais (FVTPL). Skolos priemonės klasifikuojamos pagal verslo modelį ir finansinio turto pinigų srautų charakteristikas.

Draudimo sutarčių portfelis turi atitikti pinigų srautus iš draudimo veiklos. Investuojama į skolas priemones, kurių trukmė ir valiuta atitinka draudimo veiklos pinigų srautų trukmę ir valiutą. Didžioji dalis investicijų atitiktų SPPI testą ir galėtų būti apskaitoma pagal amortizuotą savikainą. Tačiau, siekdama sumažinti investicijų ir draudimo įsipareigojimų apskaitos neatitikimą, Bendrovė pasirinko tikrosios vertės per pelną arba nuostolį parinktį.

Finansiniai įsipareigojimai vertinami tikrąja verte pelno arba nuostolių ataskaitoje arba amortizuota savikaina.

Pripažinimas ir pripažinimo nutraukimas

Finansinės priemonės pripažįstamos tada, kai Bendrovė tampa priemonės sutartinių sąlygų šalimi. Pirminis pripažinimas atliekamas tikrąja verte. Išskyrus finansinį turtą ir finansinius įsipareigojimus, pripažįstamus FVTPL, prie šios sumos pridedamos sandorio išlaidos. FVTPL vertinamo finansinio turto ir įsipareigojimų sandorių išlaidos pripažįstamos pelno ar nuostolių ataskaitoje, kai jos patiriamos. Paprastai pirminis pripažinimas yra lygus sandorio kainai. Po pirminio pripažinimo priemonės vertinamos taip, kaip aprašyta toliau.

Finansinio turto pripažinimas nutraukiamas, kai pasibaigia sutartinės teisės į pinigų srautus iš finansinio turto arba kai Bendrovė perduoda finansinį turtą pagal sandorį, kuriuo perleidžiama visa arba beveik visa su turto nuosavybe susijusi rizika ir nauda.

Finansinis turtas ir įsipareigojimai, vertinami tikrąja verte pelno arba nuostolių ataskaitoje

Finansinis turtas ir įsipareigojimai, vertinami tikrąja verte, kurios pasikeitimai pateikiami pelno ar nuostolių ataskaitoje, vertinami tikrąja verte ataskaitinę dieną. Tikrosios vertės pokyčiai pripažįstami pelno arba nuostolių ataskaitoje, apskaitos eilutėje „Finansinio turto, vertinamo tikrąja verte pelne (nuostoliuose), grynas pelnas (nuostoliai)“.

Tikrosios vertės pelno arba nuostolių ataskaitoje vertinamą kategoriją sudaro akcijos ir panašios palūkanos, obligacijos ir kiti fiksuotųjų pajamų vertybiniai popieriai, paskolos ir gautinos sumos, kitas turtas ir gautinos sumos, pinigai ir pinigų ekvivalentai bei kitas finansinis turtas.

Finansiniai įsipareigojimai amortizuota savikaina

Finansiniai įsipareigojimai vertinami amortizuota savikaina, taikant faktinių palūkanų metodą. Kai finansinio įsipareigojimo įvykdymo terminas yra palyginti trumpas, vertinant amortizuotą savikainą taikoma nominalioji palūkanų norma.

Tikrosios vertės apibrėžimas

Po pirminio pripažinimo investicijos tikraja verte, kurių pasikeitimas pripažįstamas pelno arba nuostolių ataskaitoje, vertinamos tokia suma, kokia už kiekvieną turtą ir (arba) įsipareigojimą gali būti atsiskaityta įprastu sandoriu tarp rinkos dalyvių vertinimo dieną, atsižvelgiant į vyraujančias rinkos sąlygas.

Tikrajai vertei apskaičiuoti taikomi skirtingi vertinimo būdai ir metodai, priklausomai nuo finansinių priemonių rūšies ir to, kiek jomis prekiaujama aktyviosiose rinkose. Visos priemonės priskiriamos vienam iš trijų lygių vertinimo hierarchijoje, remiantis žemiausio lygio duomenimis, kurie yra reikšmingi visai tikrajai vertei nustatyti.

Toliau pateikiama informacija apie skirtingus vertinimo lygius ir tai, koks finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai priskiriami atitinkamiems lygiams.

Kotiruojamos kainos aktyviosiose rinkose

Kotiruojamos kainos aktyviosiose rinkose laikomos geriausiu turto ir (arba) įsipareigojimo tikrosios vertės įvertinimu. Laikoma, kad finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimas vertinami pagal kotiruojamas kainas aktyviosiose rinkose, jei jų tikroji vertė apskaičiuojama remiantis lengvai ir reguliariai prieinamomis kainomis, o šios kainos atspindi faktinius ir reguliariai vykstančius sandorius, grindžiamus ištiestosios rinkos principu. Finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai, vertinami pagal kotiruojamas kainas aktyviosiose rinkose, priskiriami pirmajam vertinimo hierarchijos lygiui.

Toliau nurodytas finansinis turtas priskiriamas pirmajam vertinimo hierarchijos lygiui:

- Vyriausybės remiamos obligacijos ir kiti fiksuotųjų pajamų vertybiniai popieriai,
- Įmonių išleistos obligacijos.

Vertinimas remiantis stebimais rinkos duomenimis

Kai kotiruojamų kainų aktyviosiose rinkose nėra, finansinio turto ir (arba) įsipareigojimų tikrąją vertę pageidautina nustatyti remiantis vertinimo metodais, pagrįstais stebimais rinkos duomenimis.

Laikoma, kad finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimas vertinami remiantis stebimais rinkos duomenimis, jei jų tikroji vertė nustatoma remiantis kainomis, kurios nėra kotiruojamos, bet yra stebimos tiesiogiai (kaip kainos) arba netiesiogiai (išvestos iš kainų). Finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai, vertinami remiantis stebimais rinkos duomenimis, priskiriami antrajam vertinimo hierarchijos lygiui.

Toliau nurodytas finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai priskiriami antrajam vertinimo hierarchijos lygiui:

- Akcijų fondai, obligacijų fondai, rizikos draudimo fondai ir mišrūs fondai, kurių tikroji vertė apskaičiuojama pagal fondų pagrindinių investicijų tikrąją vertę.
- Obligacijos, sertifikatai arba indekso obligacijos, kurios nėra įtrauktos į biržos sąrašus arba yra įtrauktos į biržos sąrašus, tačiau sandoriai nevyksta reguliariai. Šios kategorijos į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos priemonės vertinamos remiantis stebimomis pajamingumo kreivėmis ir, jei taikoma, apskaičiuotais kredito skirtumais.

Vertinimas remiantis nestebimais rinkos duomenimis

Kai nėra nei kotiruojamų kainų aktyviosiose rinkose, nei stebimų rinkos duomenų, finansinio turto ir (arba) įsipareigojimų tikroji vertė apskaičiuojama remiantis vertinimo metodais, kurie grindžiami nestebimais rinkos duomenimis.

Laikoma, kad finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimas vertinami remiantis nestebimais rinkos duomenimis, jei jų tikroji vertė apskaičiuojama nesiremiant kotiruojamomis kainomis aktyviosiose rinkose arba stebimais rinkos duomenimis. Finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai, vertinami remiantis nestebimais rinkos duomenimis, priskiriami trečiajam vertinimo hierarchijos lygiui.

Įstatinis kapitalas ir rezervai

Įstatinis kapitalas ir rezervai yra apskaitomi nominaliaja verte.

Privalomasis rezervas

Privalomasis rezervas pagal Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymą sudaromas iš paskirstytino pelno. Bendrovės privalo pervesti į privalomąjį rezervą 5 proc. grynojo pelno, kol bendra šio rezervo suma

pasiekia 10 proc. Bendrovės įstatinio kapitalo. Privalomasis rezervas gali būti naudojamas tik Bendrovės nuostoliams padengti. Privalomojo rezervo dalis, viršijanti 10 proc. įstatinio kapitalo, gali būti perskirstyta, skirstant kitų finansinių metų pelną. Šio rezervo Bendrovė nesudaro.

Perkainojimo rezervas

Perkainojimo rezervas sudaromas dėl ilgalaikio materialiojo (nekilnojamojo) turto vertės padidėjimo, gauto perkainojus turtą. Perkainojimo rezervas mažinamas, kai perkainotas turtas nukainojamas, nurašomas, nudėvimas ar perleidžiamas kitų asmenų nuosavybėn. Perkainojimo rezervo dalimi, sudaryta perkainojus materialųjį turtą, gali būti didinamas įstatinis kapitalas. Perkainojimo rezervas negali būti naudojamas nuostoliams mažinti.

Draudimo įsipareigojimai

Pirminio pripažinimo metu draudimo sutartys yra pripažįstamos rizika pakoreguota būsimų pinigų srautų dabartine verte, pridėjus sumą, atitinkančią sutarčių grupės neuždirbtą pelną (sutartinę paslaugų maržą). Tai vadinama sudėtinio modeliu (angl. *Building Block Approach, BBA*). Jei sutarčių grupė yra nuostolinga arba tampa nuostolinga, nuostoliai pripažįstami nedelsiant. Nuostolingumo testas atliekamas kiek įmanoma detalesniu lygmeniu, užtikrinant, kad sutarčių grupė būtų vienalytė ir kad pelningomis sutartimis nebūtų dengiamos/kompensuojamos nuostolingos sutartys. Pelningų sutarčių atveju pajamos apskaičiuojamos pagal faktines paslaugas.

Bendrovė gali supaprastinti draudimo sutarčių vertinimą ir taikyti įmokų paskirstymo metodą (angl. *premium allocation approach, PAA*), jeigu ji pagrįstai tikisi, kad, taikant tokį supaprastinimą, likusios draudimo apsaugos įsipareigojimo (angl. *liability for remaining coverage, LRC*) vertinimo rezultatas reikšmingai nesiskirs nuo rezultato taikant BBA modelį, arba jeigu kiekvienos į grupę įtrauktos sutarties draudimo apsaugos laikotarpis yra vieni metai arba trumpesnis.

Draudimo sutarčių įsipareigojimus sudaro likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (angl. *LRC*) ir patirtų žalų įsipareigojimas (angl. *liability for incurred claims, LIC*), apimantis jau patirtas išmokų sąnaudas.

Perdraudimo sutarčių turtą sudaro likusios draudimo apsaugos turtas (angl. *asset for remaining coverage, ARC*) ir patirtų žalų turtas (angl. *asset for incurred claims, AIC*), t.y. perdraudikų dalis patirtose sąnaudose.

Perdraudimo veiklos rezultatai ir bendri draudimo veiklos rezultatai bus pateikiami atskirai.

Pagal 17-ąjį TFAS apskaitomi draudimo įsipareigojimai grindžiami tikėtinais pinigų srautais, o papildomi atidėjiniai, didesni nei buvo tikėtasi, negali būti įtraukiami į geriausią įvertį.

Tiesioginio draudimo sutartys: draudimo sutarčių grupės

Bendrovė priima sprendimą dėl draudimo sutarčių grupavimo atsižvelgdama į tai:

- kur priimami sprendimai;
- koku lygiu produktus galima būtų apibendrinti produktų struktūroje, kad jie vis dar būtų laikomi kaip keliantys tokią pačią riziką;
- atskirų portfelių reikšmingumas priklausomai nuo jų dydžio.

Remiantis tuo buvo nuspręsta, kad draudimo sutarčių apjungimo lygmuo bus pasirenkamas atsižvelgiant į Bendrovės pardavimo vienetų ir segmentų struktūros derinį. Vadovybė teikia ataskaitas segmentų lygmeniu, o riziką vertina pardavimo vieneto struktūros lygmeniu.

Draudimo sutarčių portfeliai bus įtraukiami į sutarčių, kurios pirminio pripažinimo metu nepasižymi reikšminga tikimybe vėliau tapti nuostolingomis, grupę arba į sutarčių, kurios pirminio pripažinimo metu yra nuostolingos, grupę. Sutartys, tarp kurių sudarymo yra praėję daugiau nei metai, nebus įtraukiamos į tą pačią grupę.

Tiesioginio draudimo sutartys: draudimo sutarčių grupavimas/ nuostolingos sutartys

Visos draudimo sutartys sudaromos pagal patvirtintus tarifus arba vertinant riziką individualiai. Visos įmokos nustatomos taip, kad pirminio pripažinimo metu tikimasi, kad sutartys būtų pelningos, ir nebūtų nuostolingos. Tačiau tikrasis kai kurių sutarčių rezultatas realybėje bus kitoks, nei tikimasi. Tačiau Bendrovė atidžiai stebi faktinius sutarčių rezultatus ir, jei reikia koreguoja įmoką, kad sutarčių grupė netaptų nuostolinga laikui bėgant.

Kadangi įmoka mokama iš anksto, paprastai už vienerių metų draudimo laikotarpį, draudimo sutarčių grupės įvertinimas, siekiant patikrinti, ar nėra nuostolingų sutarčių, atliekamas atsižvelgiant į numatomą kombinuotąjį rodiklį, pakoreguotą rizikos korekcija.

Todėl Bendrovė kiekvienam portfeliui turės grupes su sutartimis, kurios neturi didelės tikimybės tapti nuostolingomis, arba sutartimis, kurios yra nuostolingos pradinio pripažinimo metu. Pelningos ir nuostolingos sutartys bus suskirstytos į grupes pagal sutarties sudarymo metus.

Tiesioginio draudimo sutartys – vertinimo modelis

Bendrovė pasirenko vertinti tiesioginio draudimo sutartis pagal PAA metodą. Daugumos Bendrovės sutarčių draudimo apsaugos laikotarpis yra vieni metai arba trumpesnis. Apskaičiuojama sutartis, kurių draudimo apsaugos laikotarpis yra ilgesnis nei vieni metai, Bendrovė įvertino, kad likusios draudimo apsaugos įsipareigojimų suma reikšmingai nesiskirs nuo įsipareigojimų sumos, kuri būtų nustatyta taikant bendrąjį vertinimo modelį (BBA), todėl tokioms sutartims taip pat taikomas PAA metodas.

Pirminio pripažinimo metu likusios draudimo apsaugos įsipareigojimus Bendrovė vertina pagal PAA modelį. Įsipareigojimų balansinę vertę sudaro įmokos, gautos pirminio pripažinimo metu.

Kiekvieno ataskaitinio laikotarpio pabaigoje likusios draudimo apsaugos įsipareigojimų apskaitinė vertė yra laikotarpio pradžioje buvusi apskaitinė vertė, pridėjus per laikotarpį gautas įmokas ir atėmus sumas, pripažintas draudimo pajamomis už paslaugas, suteiktas per tą laikotarpį. Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimai atitinka perkeltų įmokų techninį atidėjinį, atėmus gautinas įmokas.

Patirtų žalų įsipareigojimai, apimantys su anksčiau suteiktomis paslaugomis susijusius įvykdymo pinigų srautus, vertinami remiantis būsimų mokėjimų už patirtas žalas ir išmokų sąnaudas geriausiu įverčiu.

Taikydama PAA metodą, Bendrovė pasirenko pripažinti įsigijimo sąnaudas tiesiogiai, kaip ir pagal 4-ąjį TFAS.

Tiesioginio draudimo sutartys – diskontavimas

Remiantis 17-uju TFAS, patirtų žalų įsipareigojimai turi būti diskontuojami, kai tikimasi, kad išmokėjimai truks ilgiau nei vienus metus po žalos atsiradimo. Didelė dalis patirtų žalų įsipareigojimų susidaro dėl „ilgai reguliuojamos“ (angl. long-tailed) draudimo veiklos, kurios trukmė yra ilgesnė nei vieni metai, todėl Bendrovė pasirenko diskontuoti patirtų žalų įsipareigojimus pagal visus produktus. Būsimieji pinigų srautai diskontuojami naudojant EIOPA palūkanų normos kreivę, nepritaikius svyravimų korekcijos. EIOPA normos yra ilgos galiojimo trukmės ir suteikia pakankamai gerą apsidraudimą nuo investavimo rizikos.

Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimai taip pat gali būti diskontuojami norint atspindėti pinigų laiko vertę. Toks koregavimas nėra privalomas pagal PAA modelį. Didelė dalis su likusios draudimo apsaugos įsipareigojimais susijusių įmokų yra gautos tais pačiais metais, kuriais suteikiama draudimo apsauga. Be to, nemaža dalis įmokų mokamos kas mėnesį arba ketvirtį. Tai reiškia, kad likusios draudimo apsaugos įsipareigojimų finansinė komponentė yra labai ribota, todėl ji nėra diskontuojama.

Tiesioginio draudimo sutartys – rizikos korekcija

Rizikos korekcija – tai kompensacija, kurios bendrovė reikalauja už jos patiriamą netikrumą dėl pinigų srautų sumos ir laiko, kuris atsiranda dėl nefinansinės rizikos bendrovei vykdant draudimo sutartis. Jos apskaičiavimui pasirinktas procentilio metodas, todėl ir rizikos korekcija kiekvienam Grupės juridiniam asmeniui pasirenkama taip, kad atitiktų 85 proc. labiausiai tikėtino žalų įsipareigojimo pasiskirstymo.

85 proc. yra suderinamas su „Gjensidige“ kapitalo sąnaudomis iki patirtų žalų įsipareigojimo galutinio panaudojimo (angl. final run-off). Galutinė rizika pasirinkta dėl to, nes, apskaitoje įsipareigojimai parodomi suma, kuria jie buvo įvertinti iki galutinio panaudojimo.

Bendrovė, siekdama nustatyti rizikos korekciją, parengė savo modelį remdamasi Direktyvos „Mokumas II“ rizikos maržos skaičiavimu. Rizikos korekcija skaičiuojama atsižvelgiant į galutinę riziką ir taip, kad atitiktų Grupės pasirinktą 85 proc. patikimumo lygmenį.

85 proc. lygis iki galutinio panaudojimo atitinka vieno metų rizikos 95 proc. patikimumo lygmenį.

Pelno mokestis

Pelno mokesčio sąnaudos atspindi mokėtino einamųjų metų mokesčio ir atidėtojo mokesčio sumą.

Ataskaitinių metų mokestis

Ataskaitinių metų mokestis yra mokamas atsižvelgiant į apmokestinamąjį metų pelną. Apmokestinamasis pelnas skiriasi nuo pelno, pateikto pelne (nuostoliuose), nes jis neapima pajamų ar sąnaudų straipsnių, kurie kitais metais yra apmokestinami ar įskaitomi, ir, be to, jis neapima straipsnių, kurie niekada nebus apmokestinami ar įskaitomi. Pelno mokestis apskaičiuojamas naudojant galiojusį ar iki ataskaitinio laikotarpio

pabaigos priimtą mokesčio tarifą. 2023 ir 2022 m. Lietuvoje Bendrovei buvo taikomas 15 proc. pelno mokesčio tarifas.

Pelno mokestis Latvijoje mokamas už išmokėtus dividendus ir kitus neleidžiamus atskaitymus.

Estijoje pelno mokesčio tarifas skaičiuojamas pagal Estijoje galiojančius įstatymus. Pelno mokestis mokamas už išmokėtus dividendus ir kitus neleidžiamus atskaitymus.

Atidėtas pelno mokestis

Atidėtas pelno mokestis yra pripažįstamas laikiniesiems skirtumams tarp turto ir įsipareigojimų apskaitinės vertės finansinėse ataskaitose ir jų atitinkamos mokestinės bazės. Atidėtojo mokesčio įsipareigojimai yra bendrai pripažįstami visiems laikiniesiems skirtumams, o atidėtojo mokesčio turtas pripažįstamas tik ta dalimi, kuri tikėtina ateityje sumažins turimą apmokestinamąjį pelną realizuojant laikinuosius skirtumus. Toks turtas ir įsipareigojimai yra nepripažįstami, jei laikinieji skirtumai yra susiję su prestižu, arba jei sandorio metu (kito nei verslo jungimas) pripažįstamas turtas ar įsipareigojimai neturi įtakos nei apmokestinamajam, nei finansiniam pelnui.

Atidėtojo mokesčio turtas yra peržiūrimas kiekvieną finansinių ataskaitų datą.

Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai yra įvertinami naudojant galiojančią mokesčio normą, kuri bus taikoma tais metais, kuriais numatoma šiuos laikinuosius skirtumus padengti arba apmokėti, remiantis mokesčio normomis (ir mokesčių įstatymais), kurios yra ar bus patvirtintos iki ataskaitinio laikotarpio pabaigos.

Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai atspindi mokestines pasekmes, kurių Bendrovė tikisi ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, siekdama atkurti arba padengti savo turto ir įsipareigojimų apskaitinę vertę.

Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai sudengiami, kai yra teisiškai leidžiama sudengti einamųjų metų mokesčio turtą ir įsipareigojimus ir kai jie yra susiję su pelno mokesčiais, nustatytais tų pačių institucijų, ir Bendrovė ketina sudengti einamųjų metų mokesčio turtą ir įsipareigojimus grynąja verte.

Ataskaitinių metų ir atidėtas mokestis už metus

Ataskaitinių metų ir atidėtas mokestis yra apskaitomi sąnaudomis pelne (nuostoliuose), išskyrus atvejus, kai jis susijęs su straipsniais, pripažįstamais tiesiogiai kitose bendrosiose pajamose, tokiu atveju arba jei jis atsirado verslo jungimo pirminio pripažinimo metu, mokestis taip pat pripažįstamas tiesiogiai kitose bendrosiose pajamose.

Kiti atidėjiniai

Kiti atidėjiniai yra pripažįstami, kai Bendrovė dėl praėjusių įvykių turi galiojančius įsipareigojimus, ir yra tikėtina, kad bus išleistos lėšos šiems įsipareigojimams padengti bei galima patikimai įvertinti šių įsipareigojimų sumą.

Išmokos darbuotojams

Trumpalaikės išmokos darbuotojams, įskaitant darbo užmokestį ir socialinio draudimo įmokas, premijas ir atostoginius, per visą darbuotojų darbo laikotarpį kaupimo pagrindu įtraukiamos į veiklos sąnaudas. Bendrovė per visą savo darbuotojų darbo laikotarpį jų vardu moka socialinio draudimo įmokas Valstybiniam socialinio draudimo fondui; šios įmokos mokamos pagal vietos teisės aktus; Bendrovė nėra įsipareigojusi mokėti su pensija susijusių papildomų įmokų už darbuotojų stažą Bendrovėje.

Nuoma

16-ajame TFAS reikalaujama, kad visos sutartys, kurios pagal jos apibrėžimą laikomos nuomos sutartimi, būtų įtrauktos į nuomininko balansą kaip naudojimo teise valdomas turtas ir nuomos įsipareigojimai. Reikalavimams netaikomi trumpalaikiai (trumpesnei nei 12 mėnesių) ir mažaverčio turto nuomai Nuomininkas turi pripažinti naudojimo teise valdomą turtą ir nuomos įsipareigojimą. Nuomos įsipareigojimo palūkanos atskleidžiamos atskirai nuo nusidėvėjimo sąnaudų už naudojimo teise valdomą turtą. Nusidėvėjimo sąnaudos atskleidžiamos kartu su kitų grupių nusidėvėjimo sąnaudomis, tuo tarpu palūkanų sąnaudos atskleidžiamos kaip finansinės sąnaudos.

Naudojimo teise valdomo turto savikainą sudaro:

- nuomos įsipareigojimo pirminio įvertinimo suma;
- visos prieš taikymo pradžios datą atliktos nuomos įmokos, atėmus bet kokias gautas nuomos nuolaidas;
- patirtos pirminės tiesioginės išlaidos;
- patirtos išlaidos, susijusios su nuomojamo turto išmontavimu ir perkėlimu.

Naudojimo teise valdomo turto nusidėvėjimas yra skaičiuojamas taikant tiesinį metodą per visą nuomos įsipareigojimo nustatytą laikotarpį.

Naudojimo teise valdomas turtas yra skirstomas į šias grupes:

- Žemė ir pastatai;
- transporto priemonės;
- Biuro įranga.

Taikymo pradžios data, į nuomos įsipareigojimų vertinimą įtrauktos nuomos įmokos apima šios tą datą nesumokėtos įmokos už naudojimo teise valdomą pagrindinį turtą per nuomos laikotarpį:

- fiksuotos įmokos, atėmus bet kokias gautinas nuomos paskatas;
- kintamąsias nuomos įmokas, kurios priklauso nuo indekso ar normos;
- sumos, kurios, kaip tikimasi, turi būti nuomininko sumokėtos pagal likvidacinės vertės garantijas;
- sumokėtos baudos už nuomos sutarties nutraukimą, jei nuomininkas pasirenka nutraukti nuomos sutartį.

Siekiant nustatyti, ar į sutartį yra įtraukta nuoma, yra atsižvelgiama, ar sutartis suteikia teisę kontroliuoti nustatyto turto naudojimą. „Gjensidige“ tai taiko patalpų, automobilių ir kito turto nuomos sutarčių atvejais.

Nuomos laikotarpis bus apskaičiuojamas atsižvelgiant į sutarties trukmę ir bet kokius pasirinkimo laikotarpius, jei jais bus pakankamai pagrįstai naudojamas. Nuomos sutarčių bendros ir kitos sąnaudos nebus pripažįstamos nuomos sutarčių įsipareigojimų straipsnyje.

Nuomos sutarčių palūkanų norma grindžiama stebimomis skolinimosi palūkanų normomis obligacijų rinkoje kiekvienoje šalyje, kur veikia „Gjensidige“. Palūkanų norma koreguojama remiantis nuomos įsipareigojimų trukme ir kitais veiksniais. Automobilių nuomos palūkanų norma nustatoma remiantis įvertinimu, kokias paskolos palūkanas „Gjensidige“ gautų už automobilių finansavimą iš finansuojančios bendrovės.

Pinigų srautų ataskaita

Pinigų srautų ataskaita sudaryta naudojant tiesioginį metodą. Pinigai ir pinigų ekvivalentai apima pinigus kasoje ir bankuose. Gauti dividendai pinigų srautų ataskaitoje priskiriami investicinei veiklai, o išmokėti – finansinei veiklai. Gautos palūkanos parodomos investicinėje veikloje.

Tarpusavio užskaitos

Sudarant finansines ataskaitas, turtas ir įsipareigojimai bei pajamos ir sąnaudos nėra užskaitomi tarpusavyje, išskyrus atvejus, kai atskiras tarptautinis finansinės atskaitomybės standartas reikalauja būtent tokio užskaitymo.

Susijusios šalys

Šalys yra laikomos susijusiomis, jei viena šalis gali kontroliuoti kitą šalį arba turi reikšmingos įtakos kitai šaliai priimant finansinius arba veiklos sprendimus. Susijusios šalys – tai akcininkai, darbuotojai, Stebėtojų tarybos ir Valdybos nariai, jų artimi giminaičiai ir bendrovės, kurios tiesiogiai ar netiesiogiai per vieną ar kelis tarpininkus kontroliuoja ar yra kontroliuojamos ataskaitą pateikusios Bendrovės, ar yra kontroliuojamos solidariai su Bendrove.

Įstatymų numatyti reikalavimai

Bendrovė turi laikytis Lietuvos banko reikalavimų. Jie apima minimalaus kapitalo, minimalaus mokumo, riboto investicijų skaičiaus, apskaitos bei atidėjinių vertinimo metodų reikalavimus.

Neapibrėžtieji įsipareigojimai

Neapibrėžtieji įsipareigojimai nėra pripažįstami finansinėse ataskaitose, išskyrus neapibrėžtuosius įsipareigojimus verslo jungimuose. Jie yra atskleidžiami, išskyrus tuos atvejus, kai tikimybė, kad ištekliai, duodantys ekonominę naudą, bus prarasti, yra labai maža.

Neapibrėžtas turtas finansinėse ataskaitose nėra pripažįstamas, tačiau jis yra atskleidžiamas finansinėse ataskaitose tuomet, kai yra tikėtina, kad bus gautos pajamos arba ekonominė nauda.

Įvykiai po finansinių ataskaitų sudarymo datos

Įvykiai po finansinių ataskaitų sudarymo datos, kurie suteikia papildomos informacijos apie Bendrovės padėtį finansinės būklės sudarymo datą (koreguojantys įvykiai), yra atvaizduojami finansinėse ataskaitose. Įvykiai po finansinių ataskaitų sudarymo datos, kurie nėra koreguojantys įvykiai, yra atskleidžiami aiškinamajame rašte, kai jų įtaka yra reikšminga.

III. RIZIKA IR RIZIKOS VALDYMAS

Bendrovės rizikos valdymas vykdomas centralizuotai visuose Bendrovės lygiuose ir apima susijusias su Bendrovės siekiamais tikslais rizikos valdymo veiklos plėtojimą, įgyvendinimą ir kontrolę. Atsižvelgiant į atsakomybės ir kompetencijos lygį, rizikos valdymo funkcijos yra paskirstytos nuo Bendrovės valdybos iki darbuotojų, jas apibrėžiant patvirtintuose Valdybos, administracijos darbo reglamentuose bei darbuotojų pareigybinėse instrukcijose.

Bendrovės rizikos valdymo strategija pagrįsta kapitalo pakankamumo vertinimo principais, patiriamų rizikos rūšių sujungimu į bendrą jų vertinimą bei kapitalo poreikio joms padengti užtikrinimą, vadovaujantis atsargumo, konservatyvumo ir apdairumo principais.

Kapitalo valdymo strategijos pagrindiniai uždaviniai – užtikrinti nuolatinį kapitalo valdymą ir kapitalo pakankamumą, reagavimą į kapitalo apimtį pokyčius laiku ir reikšmingų sprendimų daromos įtakos kapitalui vertinimą. Bendrovė mokumo kapitalo reikalavimą pagal „Mokumas II“ skaičiuoja naudodama standartinę formulę.

Bendrovė, atsižvelgdama į direktyvą „Mokumas II“ reikalavimus ir bendrą „Gjensidige“ grupės rizikos valdymo strategiją, Bendrovės rizikų valdymo sistemą grindžia trijų gynybos linijų principo įgyvendinimu.

Rizika yra ribojama draudimo įmonių veiklą reglamentuojančiais teisės aktais bei vidiniais nustatytais normatyvais, taip pat „Mokumas II“ direktyva ir jos įgyvendinimo dokumentais. Bendrovės rizikos toleravimo lygį ir priimtinas rizikos ribas tvirtina Bendrovės valdyba, siekdama nustatyti didžiausią toleruotiną rizikos lygį. Jį peržengus imamasi valdymo veiksmų, siekdama sumažinti tolesnę rizikos augimą.

Bendrovėje taikomos rizikos valdymo priemonės įvertinus identifikuotos rizikos reikšmingumą Bendrovės nustatytų tikslų įgyvendinimui ir atsižvelgus į riziką mažinančių priemonių sąnaudas bei jų efektyvumą:

1. Rizikos išvengimas – motyvuotas sprendimas nedalyvauti rizikingoje veikloje.
2. Rizikos mažinimas – procesas, kurio metu Bendrovė vidaus kontrolės priemonėmis siekia sumažinti Bendrovės procesų ir operacijų rizikos pasireišimo tikimybę / galimą poveikį iki toleruojamo lygio.
3. Rizikos perdavimas – rizikos pasidalinimas / perdavimas trečiajai šaliai.
4. Rizikos prisiėmimas – galimos naudos ar nuostolių iš tam tikros rizikos priėmimas.

Konkrečių rizikos rūšių valdymo išsamios taisyklės (identifikavimas, vertinimas, pagrindiniai rodikliai, stebėjimas, kontrolė, atskaitomybė ir valdymo priemonės) nustatytos konkrečios rizikos rūšies valdymą detalizuojančiuose vidaus dokumentuose.

Bendrovę veikia įvairių rūšių rizika, kuri gali būti skirstoma į draudimo sutarčių sudarymo (draudimo) riziką, finansinę riziką (rinkos riziką, kredito riziką, likvidumo riziką), veiklos (įskaitant atitikties) riziką, verslo ir strateginę riziką, atsirandančią naujos rūšies ir tvarumo riziką. Bendrovė prisiima skirtingo lygio kiekvienos kategorijos riziką ir nustato rizikos vertinimo metodiką atskirai kiekvienai rizikos kategorijai.

Kapitalo rizikos valdymas

Svarbiausia draudimo funkcija yra rizikos perdavimas. Bendrovė su rizika susiduria tiek vykdydama draudimo, tiek investicinę veiklą. Vykdamas veiklą svarbų vaidmenį vaidina rizikos nustatymas, vertinimas ir valdymas. Rizika ir kapitalas yra ir turėtų būti tarpusavyje susiję. Bet kuri draudimo bendrovė turi pritaikyti rizikos poziciją prie savo kapitalo bazės. Kita vertus, mokumo kapitalas arba nuosavas kapitalas turi savo kainą. Pagrindinis kapitalo valdymo tikslas – suderinti šiuos du aspektus. Remiantis bendrais Bendrovės kapitalo valdymo principais turi būti užtikrinama, kad Bendrovės kapitalizacija turi būti tokia, kad Bendrovė galėtų atlaikyti neigiamas pasekmes ir nekiltų jokių finansinių sunkumų, ir kad Bendrovės kapitalas būtų naudojamas kiek įmanoma efektyviau.

Bendrovė kapitalą apibrėžia kaip nuosavybę, kuri yra atskleista finansinės būklės ataskaitoje.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymu, akcinės bendrovės įstatinis kapitalas turi būti ne mažesnis nei 1 000 000 Eur, o akcininkų nuosavybė neturėtų būti mažesnė nei 50 proc. bendrovės įstatinio kapitalo. 2023 m. rugsėjo 30 d. ir 2022 m. gruodžio 31 d. Bendrovė laikėsi šių reikalavimų.

Draudimo rizika

Rizika pagal bet kokią draudimo sutartį apima tikimybę, kad įvyks draudiminis įvykis, ir netikrumą dėl gaunamų prašymų išmokėti išmoką sumos. Dėl pačios draudimo sutarties prigimties ši rizika yra atsitiktinė ir todėl turi būti įvertinta.

Bendrovė savo veiklą vykdo Latvijoje, Lietuvoje ir Estijoje. Pagrindinis Bendrovės verslas yra draudimo rizikos prisiėmimas ir valdymas. Kalbant apie draudimo sutarčių portfelį, kurio kainodarai ir atidėjiniams taikoma tikimybių teorija, pagrindinė Bendrovei pagal draudimo sutartis tenkanti rizika yra ta, kad faktinės išmokos gali viršyti draudimo įsipareigojimų apskaitinę vertę. Taip gali nutikti dėl to, kad prašymų gauti išmoką dažnumas ir (arba) išmokos dydis yra didesni, nei buvo skaičiuojama. Draudiminiai įvykiai įvyksta atsitiktine tvarka, faktinis

prašymų gauti išmoką ir išmokų skaičius ir jų sumos kiekvienais metais skiriasi nuo to lygio, kuris buvo apskaičiuotas naudojant statistinius metodus.

Draudimo produkto tarifų ir kainų apskaičiavimas atspindi esamas rinkos sąlygas ir įvertina labiausiai tikėtinas prielaidas, būtinas būsimiems rezultatams koreguoti siekiant reikšmingai sumažinti finansinę riziką.

Patirtis rodo, kad kuo didesnis panašių draudimo sutarčių portfelis, tuo mažesnis santykinis kintamumas, palyginti su tikėtinu rezultatu. Be to, kuo labiau diversifikuotas portfelis, tuo mažiau jį veikia pasikeitimas kurioje nors portfelio sudėtinėje dalyje.

Bendrovė turi bendrą valdybos patvirtintą draudimo sutarčių sudarymo politiką, taip pat smulkesnes rekomendacijas dėl draudimo sutarčių pasirašymo kiekviename iš produktų segmentų, kurios taikomos kartu su griežtai apibrėžtomis taisyklėmis dėl įgaliojimų. Draudimo riziką didinantys veiksniai rizikos rūšių ir sumų, geografinės vietos ir sektoriaus atžvilgiu yra rizikos diversifikacijos trūkumas.

Tiesioginis draudimas

Žalų dažnis ir dydis

Žalų dažniui ir dydžiui įtakos gali turėti keli veiksniai. Skirtingi veiksniai priklauso nuo atitinkamų produktų arba veiklos rūšių.

Žalų dažnis gali augti dėl sezoninės įtakos arba dėl ilgesnio poveikio veiksnių. Žiemos laikotarpiu dėl sniego ir šalto oro išauga transporto priemonių draudimo žalų skaičius. Kalbant apie turto draudimą, žiemą padaugėja žalų dėl užšalusių vandentiekio vamzdžių ir įvykių, susijusių su tuo, kad būsto šildymui naudojama daugiau elektros, krosnių ir židinių. Pastovesni žalų dažnio lygio pasikeitimai galimi dėl, pavyzdžiui, pasikeitusios vartotojų elgsenos ir naujų žalų rūšių. Žalų dažnio ilgalaikio pokyčio įtaka pelningumui būna reikšminga.

Žalų dydžiui įtakos turi keli veiksniai. Kai kuriose veiklos rūšyse, kuriose žalų skaičius yra santykinai mažas, pavienės didelės žalos gali daryti didelę įtaką bendram žalų dydžiui. Per metus įvykusių didelių žalų skaičius kiekvienais metais būna labai skirtingas. Tai tipinis komercinės rinkos bruožas. Daugelyje veiklos rūšių žalų dydžių kitimui įtaką daro infliacija.

Žalų dydžio augimas gali priklausyti nuo vartotojų kainų indekso (VKI) pasikeitimų, atlyginimų augimo, socialinės infliacijos ir medžiagų ir paslaugų, perkamų žalų sureguliuojimui, kainos. Turto draudime infliaciją sudaro VKI ir statybos sąnaudų augimas. Kalbant apie nelaimingų atsitikimų ir sveikatos draudimą, draudimo sutartys skirstomos į dvi pagrindines grupes: vienoje grupėje būna fiksuota draudimo suma, o kitoje išmokama draudimo išmoka koreguojama pagal VKI sveikatos priežiūros paslaugų sektoriuje.

Bendrovė valdo šias rizikas daugiausia atidžiai stebėdama pokyčius kiekvienoje veiklos rūšyje, per rekomendacijas dėl draudimo sutarčių sudarymo ir aktyviai reguliuodama žalas. Mėnesinėje kiekvienos veiklos rūšies rezultatų stebėjimo ataskaitoje pateikiama tiek įmokų, tiek patirtų žalų pokyčių apžvalga. Jei pelningumas mažėja, imamas reikiamų priemonių. Tarp tokių priemonių yra reikiamas draudimo įmokų padidinimas, siekiant užtikrinti, kad pelningumas būtų priimtino lygio. Pelningumo analizė taip pat gali būti vykdoma pagal skirtingas klientų ir portfelių grupes. Rekomendacijomis dėl draudimo sutarčių pasirašymo siekiama užtikrinti, kad prisiimta draudimo rizika būtų tinkamai diversifikuota pagal rizikos rūšis ir sumas, ūkio šakas ir rizikos vietą. Yra numatyti tam tikri apribojimai draudimo sutarčių pasirašymui, kad būtų taikomi tinkami rizikos pasirinkimo kriterijai ir kad prisiimtos rizikos neperžengtų perdraudimo sutarčių ribų.

Kiekvienais metais atnaujinant draudimo liudijimus gali būti keičiamos draudimo įmokos, frančizė ir sąlygos. Draudimo bendrovės turi teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką esant apgaulingai žalai. Bendrovė turi teisę neatnaujinti tam tikrų draudimo liudijimų, jei nustato draudimo sukčiavimo atvejus, o kai kuriais atvejais teisės aktai arba draudimo liudijimų sąlygos suteikia Bendrovei teisę nutraukti tam tikrus draudimo liudijimus arba jų neatnaujinti, kai tam tikros specialios priežastys rodo, kad toks nutraukimas yra pagrįstas. Tais atvejais, kai prašymas gauti išmoką yra patenkintas, Bendrovė turi teisę reikalauti, kad už žalą atsakingos trečiosios šalys padengtų kai kurias arba visas išlaidas (regreso teisė).

Žalų sureguliuojimo procedūrose taip pat yra aiški strategija ir tvarka, kaip optimaliai pirkti medžiagas ir paslaugas. Pagal numatytąją tvarką naudojamos pirkimo sutartys siekiant užtikrinti, kad Bendrovės klientai už draudimo išmokas gautų kokybiškas paslaugas ir kad būtų sumažinta infliacijos rizika.

i) Pagrindinės produktų savybės

Toliau pateiktos draudimo sutarčių sąlygos, kurios turi esminės įtakos iš draudimo sutarčių kylančių būsimų pinigų srautų apimčiai, terminams ir netikrumui. Be to, toliau pateikta informacija pateikia Bendrovės pagrindinių produktų bei būdų, kaip ji valdo susijusią riziką, įvertinimą.

Turto draudimas

Šis draudimas apima nuostolius, patirtus dėl apdraustam turtui padarytos žalos, jei jos priežastis yra viena iš šių draudimo rizikų:

- Gaisras
- Stichinės nelaimės (audros, potvyniai)

- Vagystė
- Vanduo
- Kita

Su turto draudimu susijusi rizika apima spartų statybos ir remonto kainų augimą, dėl kurio draudėjui gali nepavykti draudimo išmokos iššomis visiškai atstatyti turto. Tai turi netiesioginės įtakos Bendrovės ir draudėjų santykiams.

Rizika valdoma tiksliai įvertinant apdraustąjį turtą, kad galima būtų nustatyti, kuris turtas turėtų būti draudžiamas, kuris turėtų būti draudžiamas ypatingomis sąlygomis, o kuris apskritai neturėtų būti draudžiamas pagal atitinkamos draudimo rūšies draudiko įgaliojimus.

Kalbant apie nuostolių koregavimą, Bendrovė patiria draudėjų nesąžiningų veiksmų riziką. Siekdama sumažinti šią riziką, Bendrovė yra nustatiusi žalos administravimo ribas atskiriems vienetams bei patvirtinusi griežtus pagrindžiančių dokumentų patikros reikalavimus.

Prašymai gauti išmoką dažniausiai pateikiami operatyviai ir patenkinami per trumpą laikotarpį. Todėl turto draudimas vadinamas greitai reguliuojamu („short-tail“), šiuo aspektu jis skiriasi nuo ilgai reguliuojamų („long-tail“) draudimo rūšių, kai galutinio žalos dydžio nustatymas užtrunka ilgiau.

Su šiuo produktu siejamos pagrindinės rizikos – tai prisiimta draudimo rizika ir žalų patirties rizika.

Prisiimta draudimo rizika – tokia rizika, kad Bendrovės skaičiuojamos draudimo išmokos neatitiks draudimo sutarčių. Nustatant kainas skirtingiems draudimo produktams, vertinamas būsimas žalų dažnis ir dydis, remiantis iš vidinių ir išorinių šaltinių gautais statistiniais duomenimis. Net jei draudimo sutarčių sudarymo kriterijai yra adekvatūs ir išmokos skaičiuojamos remiantis tinkamais statistiniais duomenimis, išmokų sąnaudos gali skirtis nuo numatyto lygio dėl didelių žalų sumų, gamtinių katastrofų ir kt. Priimta manyti, kad draudžiant gyventojų nekilnojamąjį turtą būna didelis skaičius turto vienetų, kuriems būdinga panaši rizika. Tačiau draudžiant įmonių turtą galimi kiti variantai. Daugumą komercinės paskirties turto pasiūlymų sudaro unikalus vietas, veiklos rūšies bei taikomų saugos priemonių derinys. Šią riziką atitinkančios atitinkamų draudimo sutarčių išmokos skaičiavimai yra subjektyvūs, taigi rizikingi.

Turto draudimas susijęs su rizika, kad apdraustasis gali pateikti melagingų ar negaliojančių prašymų gauti išmoką arba patyręs nuostolius iškraipyti žalos dydį. Draudimo rizikai valdyti pirmiausia pasitelkiama kainodara, tarptautiniais standartais pagrįstas nepriklausomas turto vertinimas, produkto modelis, rizikos pasirinkimas ir perdraudimas. Todėl Bendrovė stebi bendros savo ekonominės ir komercinės aplinkos pokyčius ir į juos reaguoja.

Savanoriškas transporto priemonių draudimas (KASKO)

Šis draudimas apima nuostolius, patirtus dėl transporto priemonei padarytos žalos, jei jos priežastis yra viena iš šių draudimo rizikų:

- nelaimingas atsitikimas kelyje;
- gamtinės jėgos;
- gaisras;
- įvairūs krintantys objektai;
- trečiųjų šalių neteisėti veiksmai;
- vagystė ir (arba) plėšimas.

Galimi įvairūs papildomos draudimo apsaugos variantai.

Draudimo išmokos nustatomos pagal galiojančią draudimo metodiką.

Didžiausi nuostoliai patiriami visiško transporto priemonės sunaikinimo arba vagystės atveju, tačiau šie atvejai nėra dažni.

Siekdama išvengti klientų pateikiamos klaidingos informacijos rizikos Bendrovė atlieka išsamią prašymo gauti išmoką pagrindžiančios dokumentacijos patikrą, ir, prireikus, kreipiasi į kompetentingas institucijas prašydama atlikti papildomą tyrimą.

Prašymai gauti išmoką dažniausiai pateikiami operatyviai ir patenkinami per trumpą laikotarpį. Todėl KASKO draudimas vadinamas „greitai sureguliuojamu“ („short-tail“), šiuo aspektu jis skiriasi nuo „ilgai reguliuojamų“ („long-tail“) draudimo rūšių, kai galutinės išmokos sumos nustatymas užtrunka ilgiau.

Privalomasis vairuotojų civilinės atsakomybės draudimas (PVCAD)

Privalomuoju vairuotojų civilinės atsakomybės draudimu apdraudžiama transporto priemonės savininko ar įgalioto naudotojo atsakomybė už žalą trečiosioms šalims eismo įvykio metu. Šios draudimo rūšies paskirtis – teikti apsaugą eismo įvykio metu nukentėjusioms trečiosioms šalims; šią draudimo rūšį reglamentuoja privalomojo vairuotojų civilinės atsakomybės draudimo įstatymai, reguliuojantys transporto priemonių savininkų įgaliotų naudotojų ir draudikų teisinius santykius privalomai draudžiant transporto priemonių savininkų ir įgaliotų naudotojų civilinę atsakomybę.

Atsižvelgdama į riziką dėl infliacijos, kuri turi įtakos išmokų dydžiui, Bendrovė nuolat atlieka šios draudimo rūšies tarifų analizę bei reguliariai vertina šios įtakos poveikį finansiniams rodikliams.

Nepaisant to, kad statistiniai duomenys rodo, jog anksčiau prašymai gauti išmoką buvo pateikiami operatyviai ir gali būti patenkinami be reikalo neatidėliojant, transporto priemonių draudimas priskiriamas „ilgai reguliuojamo“ draudimo klasei, kai galutinio žalos dydžio nustatymas užtrunka ilgiau.

Sveikatos draudimas

Sveikatos draudimas palaipsniui tampa pastovia veiklos rūšimi. Nustatyta, kad šios veiklos rūšies rizika Bendrovei yra silpna sveikatos priežiūros sistema ir neaiški vyriausybės politika šioje srityje, taip pat ekonominės aplinkos pokyčiai.

Bendrovė stebi medicinos paslaugų kainų pokyčius ir į juos reaguoja, stebi nuostolingumą pagal darbdavius, o pratęsdama sutartį kasmet koreguoja kainas.

Sveikatos draudimas laikomas „greitai reguliuojamo“ draudimo veikla, kuriai būdingas nuolatinis trumpalaikis vėlavimas pateikti pranešimą.

ii) Draudimo rizikos koncentracija

Draudimo rizikos koncentracija – vienas pagrindinių draudimo rizikos veiksnių, galintis neigiamai paveikti Bendrovės įsipareigojimus pagal draudimo sutartis. Draudimo rizikos koncentraciją gali sukelti vienas draudiminis įvykis, susijęs su didelės apimties įsipareigojimais, arba keletas atskirų draudiminių įvykių, dėl kurių atsiranda didelės apimties Bendrovės įpareigojimai draudėjams.

Draudimo rizikos niekada nebūna tarpusavyje visiškai nesusijusios, todėl nepriklausomai nuo portfelio dydžio, visada egzistuoja vadinamoji nediversifikuotoji rizika, kai draudikas bendrai išmoka daugiau išmokų, nei buvo planavęs. Nediversifikuotoji rizika susijusi su išorinės aplinkos veiksnių (pavyzdžiui, šalies ūkio raidos etapų) pokyčiais, kurie turi sisteminės įtakos žalų dažniui ir apimčiai tam tikrose veiklos srityse. Pavyzdžiui, padidėjus infliacijos normai, išauga daugumos portfelio žalų sumos, o vyriausybės priimti kurią nors privalomojo draudimo rūšį reglamentuojančių teisės aktų pakeitimai gali staiga padidinti draudiko įsipareigojimus.

Šioms rizikoms valdyti Bendrovė taiko dvejopą metodą.

Pirmiausia, riziką siekiama valdyti tinkamai draudžiant. Draudikams neleidžiama drausti rizikos, jei laukiamas pelnas neatitinka prisiimamos rizikos (žr. skiltį „Draudimo rizikos valdymas“).

Antra, likutinei rizikai valdyti naudojamas perdraudimo mechanizmas. Bendrovė įsigyja įvairių savo įsipareigojimų bei turto draudimo klasių perdraudimo apsaugą. Vadovybė perdraudimo programą peržiūri bent vieną kartą per metus ir atlieka reikalingus pakeitimus. Bendrovė nuolat vertina perdraudimo programos sąnaudas ir jos teikiamą naudą.

Geografinė koncentracija ir kiti koncentracijos tipai

Bendrovės draudimo rizika daugiausia yra Latvijoje, Lietuvoje ir Estijoje, išskyrus kelionių draudimo liudijimus, galiojančius tik už apdraustojo nuolatinės gyvenamosios vietos valstybės ribų, taip pat asmens draudimo nuo nelaimingų atsitikimų, krovinių bei transporto priemonių draudimo liudijimus, teikiančius apsaugą nuo draudiminių įvykių Baltijos šalyse ir užsienyje. Didžiausia motorinių transporto priemonių ir turto draudimo koncentracija yra didžiausiuose Latvijos, Lietuvos ir Estijos miestuose. Motorinių transporto priemonių draudimo rizikos koncentracija auga dėl didėjančio transporto priemonių skaičiaus ir eismo intensyvumo, šie veiksniai netiesiogiai lemia šios draudimo rūšies išmokų sumų didėjimą. Draudimo taisyklės ir metodika reglamentuoja būtinajį turto rizikingumo vertinimą, išmokų sumų ribas bei nustato perdraudimo taisykles, užtikrinančias atitinkamą draudimo rūšių rizikos valdymą.

iii) Galima katastrofinių įvykių įtaka

Bendrovės nuomone, viena iš svarbių rizikų, kurią jai būtina įvertinti ir įtraukti į draudimo metodiką, yra gamtinių ir žmogaus sukeltų katastrofų rizika, dėl kurios atsiranda didelės apimties įsipareigojimų rizikos tikimybė. Baltijos šalių rinkai būdinga maža katastrofų rizika. Dažniausiai pasitaikančios gamtinės katastrofos yra audros ir audrų padaryti nuostoliai – potvyniai bei pavasariniai užtvindymai. Audrų ir potvynių grėsmė kyla miško teritorijoms, jūros pakrantėms bei šalia upių esančioms teritorijoms.

iv) Pavienių įvykių galima įtaka

Didžiausi galimi nuostoliai dėl pavienių įvykių susiję su vairuotojų civilinės atsakomybės draudimu ir turto draudimu. Siekdama apriboti galimus nuostolius dėl pavienių įvykių, Bendrovė naudoja įsigytą neproporcinę perdraudimo apsaugą.

Draudimo rizikos valdymas

i) Rizikos draudimo politika

Siekdama valdyti draudimo riziką, Bendrovė įgyvendina rizikos draudimo politiką. Taikant rizikos draudimo politiką, kiekvienai draudimo rūšiai yra patvirtintas taikytinų rizikos vertinimo metodikų ir taisyklių rinkinys, kurio

paskirtis – mažinti tikimybę, kad Bendrovė prisiims jos rizikos draudimo politikai ir vidaus taisyklėms prieštaraujančių įsipareigojimų.

Draudimo metodikoje ir taisyklėse yra nustatyti rizikos vertinimo kriterijai bei pateikiama papildoma informacija, taip užtikrinant sistemingą rizikos vertinimą. Taikydama šią metodiką ir taisykles, Bendrovė gauna jos reikalavimus atitinkančią nuoseklią informaciją apie įprastą rizikos draudimą bei daro būtinus rizikos draudimą reglamentuojančių dokumentų pakeitimus.

Bendrovė nustatė draudimo ribas, pagrįstas veiklos patirtimi, rinkos reikalavimais ir rizikos vertinimu kiekvienai draudimo rūšiai.

Draudimo tarifai nuolat analizuojami ir peržiūrimi vertinant duomenis apie draudiminiuosius įvykius ir išmokėtas išmokas, o tarifai koreguojami naudojant aktuarinius metodus, kuriais remiantis užtikrinama galimybė vykdyti įsipareigojimus. Perdraudimo taisyklės reglamentuoja draudimo rizikos perdavimą perdraudikams. Laikydami Bendrovės draudimo rūšių metodikos ir taisyklių draudimo tarpininkai ir agentai nenukrypsta nuo Bendrovės draudimo rekomendacijų dėl visų Baltijos rinkoje siūlomų draudimo produktų pardavimo. Techninių atidėjinių apskaičiavimo metodikos taikymas užtikrina tinkamų įvykusių žalų atidėjinių suformavimą.

ii) Išmokų kaita

Informacija apie išmokų kaitą pateikiama Bendrovės metinėje finansinėje ataskaitoje.

iii) Įsipareigojimų pakankamumo įvertinimas

Skaičiuojant draudimo portfelio techninius atidėjinius, apytiksliai įvertinami būsimi pinigų srautai. Atliekant tokius skaičiavimus, visuomet egzistuoja neapibrėžtumo elementas. Atidėjinių rizika susijusi su tokiu neapibrėžtumu. Neapibrėžtumas priklauso nuo rizikos pobūdžio. Trumpos trukmės rizikai pokyčiai, kurie turės įtakos būsimiems mokėjimams, daro mažesnę poveikį. Daugumai draudimo produktų būdinga infliacijos rizika. Įtaka būna skirtinga ir priklauso nuo kiekvieno produkto savybių, taip pat nuo sąlygų, kurios taikomos reguliuojant žalias.

Kiekvieno ataskaitinio laikotarpio pabaigoje Bendrovė atlieka įsipareigojimų pakankamumo įvertinimą ir nustato, ar draudimo įsipareigojimai, pripažinti per ataskaitinius metus galiojantiems draudimo liudijimams, yra pakankami, palygindama suformuotus draudimo įsipareigojimus su dabartine esamų draudimo sutarčių diskontuotų būsimųjų pinigų srautų verte.

Jei įsipareigojimų pakankamumo testas parodo įsipareigojimų apskaitinės vertės trūkumą, trūkumas pripažįstamas finansinių metų nuostoliu, nustatant papildomą nuostolių komponentę.

Įsipareigojimų pakankamumo įvertinimas atliekamas atskirai draudimo rūšiai kiekvienoje šalyje ir taikomas atidėjinių bendrosioms sumoms, t. y. į perdraudimo įtaką nėra atsižvelgiama.

iv) Neapibrėžtumo šaltiniai vertinant būsimas draudimo išmokas

Bendrovė atsako už draudiminiuosius įvykius, įvykusius sutarties galiojimo metu, net jei apie žalą sužinoma pasibaigus sutarties galiojimo terminui, ir išmokos mokamos pagal įvykio metu galiojusias draudimo liudijimo sąlygas. Todėl žalos, reguliuojamos ilgą laikotarpį, ir yra žalų atidėjinio elementas, kuris susijęs su įvykusia, bet dar nepranešta žala (IBNR).

Yra keli kintamieji, turintys įtakos pinigų srautų pagal draudimo sutartį dydžiui ir laikui. Šie kintamieji daugiausia susiję su įvairių apdraustos rizikos tipų savybėmis bei taikomomis rizikos valdymo procedūromis. Kompensacija išmokama pagal draudimo sutartyje numatytas sąlygas. Išmokos kūno sužalojimo atveju apskaičiuojamos kaip negautų pajamų, rehabilitacijos išlaidų ir kitų išlaidų, kurias patirs nukentėjusi šalis dėl nelaimingo atsitikimo arba ligos, dabartinė vertė.

Numatytos išmokų sąnaudos apima išlaidas, kurios bus patirtos reguliuojant žalą, atėmus numatomą atgauti regreso sumą ir kitas atgautinas sumas. Bendrovė imasi visų pagrįstų veiksmų, kad turėtų tinkamą informaciją apie savo patiriamą draudimo riziką. Tačiau dėl netikrumo, nustatant žalų atidėjinius, tikėtina, kad galutinis rezultatas skirsis nuo iš pradžių numatytos įsipareigojimų sumos. Su šiomis sutartimis susiję įsipareigojimai finansinėse ataskaitose apima IBNR atidėjinius, atidėjinius dėl praneštų, bet dar nereguliuotų žalų (RBNS) ir likusios draudimo apsaugos įsipareigojimus bei nuostolių komponentę ataskaitinio laikotarpio pabaigai.

IBNR apskaičiavimas paprastai pasižymi didesniu neapibrėžtumu, negu jau praneštos žalos (RBNS) sureguliuoti reikalingų išlaidų apskaičiavimas, kai jau turima informacijos apie patirtą žalą. Gali būti atveju, kai apdraustasis sužino apie tam tikrą žalą tik praėjus daugeliui metų po įvykio, dėl kurio tokia žala atsirado.

Skaičiuodama savo atsakomybę už išlaidas dėl praneštų, bet dar neatlygintų žalų, Bendrovė nagrinėja informaciją, gautą iš žalų sureguliuavimo specialistų, išmokų administravimo specialistų, taip pat informaciją apie panašiomis savybėmis pasižyminčių žalų sureguliuavimo išlaidas ankstesniais laikotarpiais. Žalų sureguliuavimo specialistas visus gautus prašymus vertina individualiai. Praneštos žalos, galinčios iškreipti visą

vystymosi situaciją, administruojamos atskirai ir daromos projekcijos iki numatomos pabaigos, suformuojant papildomą atidėjinį. Jei įmanoma, Bendrovė naudoja įvairias metodikas, kad apskaičiuotų reikiamą atidėjinį lygį. Tai leidžia geriau suprasti projektuojamo reiškinio tendencijas. Naudojant įvairias metodikas atliekamos projekcijos taip pat leidžia įvertinti galimų rezultatų diapazoną. Tinkamiausia skaičiavimo technika pasirenkama atsižvelgiant į draudimo rūšies charakteristikas ir pokyčių dydį kiekvienais draudiminių įvykių metais.

Draudimo sutartys dažnai skirstomos į trumpalaikės („short-tail“) ir ilgalaikės („long-tail“) rizikos. Trumpalaikė rizika pasižymi tuo, kad laikotarpis tarp įvykio, pranešimo apie įvykį ir galutinio žalų sureguliuavimo yra trumpas. Kitaip yra ilgalaikės rizikos atveju: laikotarpis tarp įvykio, pranešimo apie įvykį ir žalų sureguliuavimo yra ilgas. Turto ir transporto priemonių draudimo atveju apie patirtą žalą pranešama iš karto, o prašymai gauti išmoką dėl kūno sužalojimo gali būti pateikti praėjus keleriems metams po įvykio, o patenkinami praėjus dar keleriems metams po jų pateikimo. IBNR atidėjiniai dėl trumpalaikės rizikos santykinai maži, o ilgalaikės rizikos atveju IBNR atidėjiniai gali sudaryti reikšmingą visų atidėjinių žaloms padengti dalį.

Finansinė rizika ir rizikos valdymas

Finansinė rizika – tai bendrinė įvairių su finansiniu turtu susijusių rizikos rūšių sąvoka. Bendrovės finansiniam turtui ir įsipareigojimams, įskaitant investicijas, gautinas draudimo sumas bei perdraudimo turta, gali kilti šios finansinės rizikos:

- *Rinkos rizika.* Padėties rinkoje pokyčiai gali neigiamai paveikti draudiko turta ir (arba) įsipareigojimus, gali sumažėti investicijų vertė bei turto grąža. Rinkos rizika apima palūkanų normos riziką, nuosavo kapitalo, valiutos, skirtumo ir koncentracijos riziką;
- *Sandorio šalies (kredito) rizika.* Finansiniai nuostoliai, kai emitentas nevykdo savo įsipareigojimų, arba padidėjusių rizikos įmokų sukelti nuostoliai dėl kredito rizikos obligacijų bei kitos sutarties šalies sutartinių įsipareigojimų nevykdymo;
- *Likvidumo rizika.* Susiklosčius tam tikroms nepalankioms sąlygoms, draudikas gali būti priverstas visą turta parduoti žemesne už jo tikrąją vertę kaina, kad galėtų padengti įsipareigojimus.

Toliau pateikiamas kiekvienos iš šių finansinių rizikų apibūdinimas bei trumpai aprašomi Bendrovės naudojami šių rizikų valdymo metodai. Šios rizikos kyla vykdant įprastinę veiklą.

Rinkos rizika

Rinkos rizika – tai rizika, kad rinkos kainų, įskaitant užsienio valiutų keitimo kursų, palūkanų normas, kredito svyravimus ir akcijų kainas, pokyčiai paveiks Bendrovės pajamas ar jos portfelį vertę.

Rinkos rizika apima:

- palūkanų normos riziką;
- užsienio valiutos riziką;
- kainos riziką.

Rinkos rizika kyla iš palūkanų normos valiutos ir nuosavybės finansinių priemonių, kurios yra veikiamos bendrų ir konkrečių rinkos pokyčių ir rinkos kainų svyravimo laipsnio pokyčių, atvirųjų pozicijų.

i) Palūkanų normos rizika

Palūkanų normos rizika – vertės sumažėjimas dėl palūkanų normos pasikeitimo, kuris vertinamas tiek išskirtinai turto, tiek įsipareigojimų palūkanų normos jautrumo atžvilgiu.

Bendrovė palūkanų normos rizikos valdymo priemones taiko centralizuotai, remdamasi palūkanų normos rizikos poveikio Bendrovės finansiniams indeksams vertinimu.

Bendrovė neturi reikšmingų įsipareigojimų su palūkanomis, o turto su palūkanomis didžiąjai daliai yra taikoma fiksuota palūkanų norma, todėl Bendrovei negresia reikšminga palūkanų normos rizika ar Bendrovės turto ir įsipareigojimų su palūkanomis išpirkimo terminų skirtumų, ar palūkanų normos perskaičiavimų sukeltų palūkanų normų svyravimų padariniai.

Bendrasis palūkanų normos rizikos poveikis sumažinamas derinant pastoviųjų pajamų priemonių portfelį su bendrąja draudimo veiklos įsipareigojimų trukme ir išmokų modeliu. Kadangi finansinės būklės ataskaitoje draudimo veiklos įsipareigojimai įprastai nėra diskontuojami, tai reiškia, jog apskaitos atžvilgiu draudimo veiklos įsipareigojimai bus nulemti infliacijos pokyčių (bet ne tiesiogiai palūkanų normų). Kita vertus, ekonominiu požiūriu, derėtų apsidrausti nuo palūkanų normos rizikos, nes tikrosios palūkanų normos pokyčiai atsispindės dabartinėje atidėjinių vertėje. Apskaitos požiūriu, pasirinkus šią apsidraudimo strategiją būtų sumažinta rizika, nes didžioji obligacijų portfelio dalis klasifikuojama kaip laikoma iki termino (toliau – amortizuotosios savikainos portfelis).

ii) Užsienio valiutos rizika

Bendrovė turi turto ir įsipareigojimų užsienio valiuta. Užsienio valiutos rizika – valiutos keitimo svyravimų sukelti finansiniai nuostoliai.

Dalis draudimo rizikos rūšių yra užsienio valiuta. Pagal Bendrovės politiką valiutos rizika apsiriboja žinomais ir numatomais sandoriais užsienio valiuta. Valiutos rizikos valdymas grindžiamas investicijomis į atitinkamas valiutas. Taigi, pelnas ir nuostoliai jautriausiai reaguoja į zlotų kurso pokyčius, kurie vertinami kaip nežymūs. Bendrovė neužsiima jokiais spekuliaciniais sandoriais, galinčiais padidinti valiutos riziką.

iii) Kainos rizika

Kainos rizika – tai rizika, kad rinkos kainų pokyčiai gali sukelti finansinių priemonių vertės svyravimus; pokyčiai gali turėti įtakos atskiroi finansinės priemonės veiksniams ar visų priemonių, kuriomis prekiaujama rinkoje, veiksniams. Kainos rizika atsiranda tuomet, kai Bendrovė pasirenka finansinės priemonės ilgalaikę ar trumpalaikę poziciją.

Kredito rizika

Kredito rizika – nuostolių arba nepalankių finansinės padėties pokyčių rizika, atsirandanti dėl pasikeitusios vertybinių popierių emitentų, verslo partnerių ir skolininkų būklės, pasireiškianti per kontrahentų įsipareigojimų nevykdymą arba per kredito maržos padidėjimą. Kredito rizika valdoma nustatant paskolų vienam subjektui, subjektų grupei, sektoriui ar šaliai apribojimus, diversifikuojant turtą ir finansinių priemonių portfelį, perdraudžiant finansų draudimo portfelį ir taikant kitas priemones.

i) Finansinių investicijų valdymas

Siekdama valdyti kredito riziką, Bendrovė didžiąją dalį savo investicijų skiria aukšto reitingo rinkoms ir investicijoms.

ii) Iš tiesioginės draudimo veiklos gautinos draudimo sumos

Kredito rizika, susijusi su klientų nesumokėtų draudimo įmokų likučiais, patiriama tik dėl to, kad draudimo liudijime yra nustatytas mokėjimo grafikas, kurio metu liudijimas apmokamas arba nutraukiamas.

Draudžiamosios apsaugos taisyklės ir sąlygos pateiktos draudimo metodikoje.

Bendrovė laiko gautinomis, tačiau nenuvertėjusiomis tas sumas, kurių sumokėjimo terminas pasibaigė prieš mažiau nei 60 dienų. Sumos, sumokėjimo terminas pasibaigė prieš daugiau kaip 60 dienų, nuvertėja 100 proc.

iii) Perdraudimas

Bendrovė perka perdraudimą siekdama apsaugoti Bendrovės įstatinį kapitalą, todėl perdraudimas yra tiek rizikos, tiek kapitalo valdymo įrankis. Perdraudimui analizuoti ir įsigyti naudojami tokie patys modeliai ir metodika kaip ir vidinio, rizika paremto kapitalo paskirstymo įvertinimui.

Siekdama valdyti riziką, Bendrovė yra patvirtinusi perdraudimo programą, nustatančią perdraudimo principus ir perdraudikų atrankos kriterijus. Administracija perdraudimo programą peržiūri bent vieną kartą per metus ir atlieka reikalingus pakeitimus. Bendrovės perdraudimo programą visų pirma sudaro neproporcinis perdraudimas. Su perdraudimo programa susiję sprendimai priimami remiantis padėties analize, išmokėjimų archyvu, modelio įgyvendinamumu ir Bendrovės kapitalizacija. Bendrovė bendradarbiauja su pirmaujančiomis perdraudimo bendrovėmis, taip pat su savo patronuojančiąja įmone „Gjensidige Forsikring“.

Koncentracijos rizika – rizikos susitelkimas, dėl kurio galimi nuostoliai, keliantys grėsmę Bendrovės mokumui ir finansinei būklei, esminių nuostolių atsiradimo galimybė dėl pernelyg didelių, viršijančių Bendrovės nustatytas ribas pozicijų į vieną subjektą ar kapitalo grupę. Koncentracijos rizika laikoma pagrindinių rizikų sudėtine dalimi ir kaip atskira rizikos kategorija vertinama ir valdoma pagrindinėse rizikos rūšyse (draudimo, rinkos ir kredito).

Likvidumo rizika – rizika, kad Bendrovė nesugebės laiku įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų ir (arba), siekdama įvykdyti įsipareigojimus, gali būti priversta parduoti finansinį turtą ir dėl likvidumo rinkoje stokos patirs nuostolių. Valdydama likvidumo riziką Bendrovė siekia užtikrinti Bendrovės finansinių įsipareigojimų įvykdymą laiku bei efektyviai panaudoti likvidžias lėšas. Likvidumo rizikai valdyti Bendrovė naudoja pinigų srautų metodą, kuris yra grindžiamas pinigų srautų planavimu bei prognozavimu.

Operacinė rizika – tai rizika patirtų tiesioginių ir netiesioginių nuostolių dėl netinkamų ar neveikiančių vidaus procesų, sistemų, technologijų, darbuotojų veiksmų ar išorės veiksnių. Operacinės rizikos valdymas yra nenutrūkstamas procesas, kurio metu valdoma operacinė rizika, būdinga visiems Bendrovės produktams, veiklai, procesams ir sistemoms, kurie Bendrovei yra reikšmingi, įskaitant tokias sritis kaip esminių arba svarbių

Bendrovės funkcijų ar veiklos perdavimas paslaugų teikėjui pagal sutartį, naujo produkto ar paslaugos diegimas, Bendrovės informacinių sistemų funkcionavimas. Bendrovė, valdydama operacinę riziką, atsižvelgia į vidinius ir išorinius veiksnius, galinčius sukelti operacinę riziką. Bendrovės operacinės rizikos valdymo priemonės nukreiptos į rizikos išvengimą, sumažinimą, perdavimą ir (arba) prisiėmimą, įvertinant jų poveikį Bendrovės nustatytų tikslų įgyvendinimui, veiklos tęstinumui, atsižvelgiant į riziką mažinančių priemonių sąnaudas bei jų efektyvumą. Pagrindinis operacinės rizikos valdymo tikslas yra tobulinti Bendrovės procesus siekiant sumažinti operacinės rizikos pasireiškimą galimą poveikį iki toleruojamo. Bendrovėje taikomos operacinės rizikos mažinimo priemonės: kontrolės procedūrų diegimas, įgaliojimų apribojimas, keturių akių principo taikymas, funkcijų / pareigų atskyrimas, automatizavimas ir kitos organizacinės ir techninės priemonės.

Operacinės rizikos incidentai registruojami Operacinės rizikos incidentų registre, kai Bendrovės darbuotojas pastebi tokius incidentus.

Periodinį rizikos valdymo sistemos efektyvumą vertina nepriklausoma Vidaus audito tarnyba atlikdama rizikos valdymo sistemos efektyvumo auditą.

Tvarumo rizika (įskaitant klimato riziką) – tai aplinkosaugos, socialinis ar valdysenos sąlygotas įvykis ar sąlyga, kurie (jeigu įvyksta ar susidaro), gali turėti faktinę ar potencialią neigiamą įtaką investicijos arba įsipareigojimo vertei (žr. Direktyvą „Mokumas II“).

Atsižvelgdami į ESG, su klimato kaita susijusią riziką ir siekdami vykdyti tvarią ekonominę veiklą, stengsimės pritaikyti atitinkamus produktus ir paslaugas pagal tvaraus tiesioginio draudimo kriterijus. Iki 2025 m. 80 proc. produktų ir paslaugų, kuriems taikoma taksonomija, turėtų tenkinti tvaraus tiesioginio draudimo kriterijus. Pagal taksonomiją reglamentuojančius teisės aktus taip pat reikalaujama, kad atskleistume informaciją apie su klientais užmegztus santykius, susijusius su energijos iš iškastinio kuro gamybos ar paskirstymo veikla.

Mums taikomi šie ES taksonomijos kriterijai, kuriuos stengsimės atitikti imdamiesi atitinkamų veiksmų:

nustatydama kainas „Gjensidige“ remiasi į ateitį orientuotu klimato kaitos rizikos modeliu;

bendradarbiaudami su „Gjensidige“ grupe ketiname toliau naudoti šiuos modelius ir scenarijus, kad galėtume sukurti geriausią įmanomą kainų nustatymo pagrindą;

kai kurie draudimo produktai apima paskatas už žalos prevencijos priemonių naudojimą;

„Gjensidige“ jau taiko nuolaidas klientams, kurie naudoja rizikos mažinimo ir žalos prevencijos priemones; mūsų siekis yra ateityje pasiūlyti dar daugiau žalos mažinimo produktų ir paslaugų;

sukursime naujovišką draudimo apsaugą, kuri tenkintų prisitaikymo prie klimato kaitos reikalavimus;

ketiname kurti sistemas, skirtas dalytis savo veiklos srities duomenimis ir praktine patirtimi su valdžios institucijomis, pavyzdžiui, duomenimis apie žalas ir žiniomis apie klimato kaitos pasekmes. Taip pat reaguosime į visus prašymus dėl papildomo dalijimosi duomenimis apie žalas remdamiesi taksonomijos specifikacijomis.

Su klimato kaita susijusi rizika taip pat turi įtakos mūsų investicijoms. Didelį dėmesį skiriame reikalavimui vykdyti tvarų investavimą, todėl keisime investicijų portfelio struktūrą, taip prisidedami prie siekio iki 2050 m. neutralizuoti poveikį klimatui.

IV. AIŠKINAMASIS RAŠTAS

1. Ilgalaikis materialus ir nematerialusis turtas

Nematerialiojo, ilgalaikio materialaus turto judėjimas per metus, pasibaigusius 2023 m. rugsėjo 30 d., buvo:

Straipsniai, tūkst. Eur	Nematerialusis turtas	Nekilnojamasis turtas	Kitas ilgalaikis turtas	Iš viso
Įsigijimo vertė				
Likutis 2022 m. sausio 1 d.	15.011	131	4.328	19.470
Įsigytas turtas	716	-	140	856
Perleistas turtas (-)	(4.323)	(35)	(266)	(4.624)
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d.	11.404	96	4.202	15.702
Įsigytas turtas	483	-	108	591
Perleistas turtas (-)	72	(6)	(80)	(14)
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d.	11.959	90	4.230	16.279
Perkainojimas				
Likutis 2022 m. sausio 1 d.		57		57
Vertės sumažėjimas (-)	-	(1)	-	(1)
Perkainojimo rezultato pokytis perleidus turta + / (-)	-	(34)	-	(34)
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d.		22		22
Vertės sumažėjimas (-)	-	-	-	-
Perkainojimo rezultato pokytis perleidus turta + / (-)	-	-	-	-
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d.		22		22
Vertės sumažėjimas				
Likutis 2022 m. sausio 1 d.	351	-	-	351
Pripažintas vertės sumažėjimas (realizuotas)	(351)	-	-	(351)
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d.	-	-	-	-
Pripažintas vertės sumažėjimas (realizuotas)	-	-	-	-
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d.	-	-	-	-
Sukauptas nusidėvėjimas				
Likutis 2022 m. sausio 1 d.	9.895	87	2.440	12.422
Priskaičiuota per metus	1.206	1	604	1.811
Atstatytas nusidėvėjimas nurašius turta (-)	(3.797)	(34)	(239)	(4.070)
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d.	7.304	54	2.805	10.163
Priskaičiuota per metus	805	-	415	1.220
Atstatytas nusidėvėjimas nurašius turta (-)	-	(6)	(63)	(69)
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d.	8.109	48	3.157	11.314
Likutinė vertė				
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d.	4.100	64	1.397	5.561
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d.	3.850	64	1.073	4.987

2. Vertybiniai popieriai ir kiti pastoviųjų pajamų vertybiniai popieriai, vertinami tikraja verte pelne (nuostoliuose) (FVTPL)

tūkst. EUR	FVTPL	HTM	Viso
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	129.291	5.963	135.254
TFAS 9 įtaka	-	36	36
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d. po perskaičiavimo pagal TFAS9	129.291	5.999	135.290
Įsigytas turtas	38.969	-	38.969
Perleistas turtas	(36.108)	(1.980)	(38.088)
Vertės padidėjimas / sumažėjimas	(8.462)	(50)	(8.512)
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d.	123.690	3.969	127.659
Įsigytas turtas	53.898	-	53.898
Perleistas turtas	(53.980)	-	(53.980)
Vertės padidėjimas / sumažėjimas	2.352	9	2.361
Perklasifikavimas	3.978	(3.978)	-
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d.	129.938	-	129.938

Vertinimo hierarchija 2023

tūkst. EUR	Lygis 1	Lygis 2	Lygis 3	Viso
Finansinis turtas				
FVTPL	107.013	22.925	-	129.938

Vertinimo hierarchija 2022

tūkst. EUR	Lygis 1	Lygis 2	Lygis 3	Viso
Finansinis turtas				
FVTPL	112.957	14.702	-	127.659

3. Gautinos sumos

Gautinos sumos, tūkst. Eur	2023-09-30	2022-12-31
Gautinos sumos iš tarpininkų	1.745	1.708
Kitos gautinos sumos	610	485
Iš viso	2.355	2.193

4. Pinigai sąskaitose ir kasoje

Straipsniai, tūkst. Eur	2023-09-30	2022-12-31
Pinigai bankų sąskaitose	6.398	6.554
Iš viso	6.398	6.554

2023 m. rugsėjo 30 d. ir 2022 m. gruodžio 31 d. Bendrovė neturėjo terminuotų indėlių, kurių terminas buvo trumpesnis nei 3 mėnesiai.

2023 m. rugsėjo 30 d. AB SEB banko išduotos garantijos sudarė 35 tūkst. Eur (2022 m. gruodžio 31 d. – 60 tūkst. Eur).

5. Įstatinis kapitalas ir rezervai

Įstatinis kapitalas

2023 m. rugsėjo 30 d. Bendrovės įstatinis kapitalas buvo lygus 56 184 tūkst. Eur (2022 m. gruodžio 31 d. – 56 184 tūkst. Eur). Bendrovės įstatinis kapitalas padalytas į 7 623 384 paprastąsias vardines akcijas, kurių kiekvienos nominalioji vertė yra 7,37 euro. 2023 m. rugsėjo 30 d. ir 2022 m. gruodžio 31 d. visos akcijos buvo visiškai apmokėtos.

	2023-09-30		2022-12-31	
	Suma	tūkst. Eur	Suma	tūkst. Eur
Balsavimo teisę suteikiančios paprastosios akcijos	7.623.384	56.184	7.623.384	56.184

Kiekviena akcija suteikia teisę balsuoti akcininkų susirinkimuose, teisę gauti dividendus, kai jie paskelbiami, ir teisę į likutinę turto dalį.

Bendrovės akcininkai	2023-09-30		2022-12-31	
	Akcijų skaičius	Įstatinio kapitalo dalis, proc.	Akcijų skaičius	Įstatinio kapitalo dalis, proc.
„Gjensidige Forsikring“	7.621.258	99,97	7.621.258	99,97
Fiziniai asmenys	2 126	0,03	2 126	0,03
Iš viso	7.623.384	100	7.623.384	100

Pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymą draudimo bendrovės įstatinis kapitalas turi būti ne mažesnis kaip 1 mln. Eur. 2023 m. rugsėjo 30 d. ir 2022 m. gruodžio 31 d. Bendrovė tenkino šį reikalavimą.

Akcijų priedai

2014 m. padidinus Bendrovės įstatinį kapitalą 860 000 akcijų, buvo suformuoti akcijų priedai, kuriuos sudaro išleistų akcijų nominaliosios vertės perviršių suma. Akcijos nominalioji vertė yra 28,96, išleidimo vertė yra 43,44 Eur. Per 2022 m. akcijų priedų suma pasikeitė. Akcijų priedai sumažėjo 6 584 tūkst. Eur padengus finansinius nuostolius 2022 metais. Akcijų priedai sumažėjo 5 870 tūkst. Eur padengus finansinius nuostolius 2023 m. antrąjį ketvirtį. Akcijų priedų suma 2023 m. rugsėjo 30 dienai yra lygu 0 Eur (nuliui Eur).

Perkainojimo rezervas

Perkainojimo rezervas sudaromas dėl ilgalaikio materialiojo (nekilnojamojo) turto vertės padidėjimo, gauto perkainojus turtą. Perkainojimo rezervas mažinamas, kai perkainotas turtas nukainojamas, nurašomas, nudėvimas ar perleidžiamas kitų asmenų nuosavybėn. Perkainojimo rezervo dalimi, sudaryta perkainojus materialųjį turtą, gali būti didinamas įstatinis kapitalas. Perkainojimo rezervas negali būti naudojamas nuostoliams mažinti.

6. Draudimo įsipareigojimai

Išduotų draudimo sutarčių likusios draudimo apsaugos įsipareigojimo ir patirtų žalų įsipareigojimo suderinimas 2023

Tūkst., EUR	Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (LRC)		Patirtų žalų įsipareigojimas (LIC)		Viso
	Išskyrus nuostolio komponentą	Nuostolio komponentas	Būsimųjų pinigų srautų dabartinės vertės įvertinimai	Rizikos korekcija	
Draudimo įsipareigojimai 2023.01.01	44.081	2.654	56.922	4.106	107.763
Draudimo pajamos	(106.361)				(106.361)
Patirtos žalų sąnaudos			87.097	1.983	89.080
Patirtos sąnaudos			29.373		29.373
Sąnaudų pokytis dėl praėjusių metų įvykių			(1.173)	(1.707)	(2.880)
Nuostolingų sutarčių nuostoliai		(324)			(324)
Draudimo finansinės sąnaudos per pelną ar nuostolį			887	71	958
Pokytis pajamų ataskaitoje	(106.361)	(324)	116.184	347	9.846

Gautos įmokos	109.200				109.200
Išmokėtos žalos			(80.227)		(80.227)
Išmokėtos veiklos sąnaudos			(29.373)		(29.373)
Pinigų srautų pokytis	109.200	0	(109.600)	0	(400)
Draudimo įsipareigojimai 2023.09.30	46.920	2.330	63.506	4.453	117.209

Išduotų draudimo sutarčių likusios draudimo apsaugos įsipareigojimo ir patirtų žalų įsipareigojimo suderinimas 2022

Tūkst., EUR	Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (LRC)		Patirtų žalų įsipareigojimas (LIC)		Viso
	Išskyrus nuostolio komponentą	Nuostolio komponentas	Būsimųjų pinigų srautų dabartinės vertės įvertinimai	Rizikos korekcija	
Draudimo įsipareigojimai 2022.01.01	43.083	2.558	56.516	4.341	106.498
Draudimo pajamos	(128.400)				(128.400)
Patirtos žalų sąnaudos			103.369	1.930	105.299
Patirtos sąnaudos			35.584		35.584
Sąnaudų pokytis dėl praėjusių metų įvykių			(2.377)	(2.165)	(4.542)
Nuostolingų sutarčių nuostoliai		96			96
Draudimo finansinės sąnaudos per pelną ar nuostolį			141		141
Pokytis pajamų ataskaitoje	(128.400)	96	136.717	(235)	8.178
Gautos įmokos	129.398				129.398
Išmokėtos žalos			(100.727)		(100.727)
Išmokėtos veiklos sąnaudos			(35.584)		(35.584)
Pinigų srautų pokytis	129.398		(136.311)		(6.913)
Draudimo įsipareigojimai 2022.12.31	44.081	2.654	56.922	4.106	107.763

7. Kiti įsipareigojimai

Straipsniai, tūkst. Eur	2023-09-30	2022-12-31
Įsipareigojimai klientams	3.170	3.404
Atlyginimai	557	33
Kita	308	400
Iš viso	4.035	3.837

8. Atidėjiniai

Straipsniai, tūkst. Eur	Restruktūrizacija	Priedai darbuotojams	Iš viso
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	249	975	1.224
Nauji atidėjiniai	397	1.262	1.659
Per metus panaudoti atidėjiniai	(469)	(1.245)	(1.714)
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d.	177	992	1.169
Nauji atidėjiniai	390	1.029	1.419
Per metus panaudoti atidėjiniai	(228)	(1.022)	(1.250)
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d.	339	999	1.338

Restruktūrizavimo rezervas

2023 m. Bendrovė įsipareigojo laikytis Bendrovės veiklos restruktūrizavimo plano, kad būtų pasiekta geriausių rezultatų. Paskelbus planą, Bendrovė pripažino 390 tūkst. Eur atidėjinį numatytoms restruktūrizacijos sąnaudoms, įskaitant išmokas nutraukus darbo sutartis. Sąnaudos apskaičiuotos remiantis susijusių sutarčių nuostatomis. Per 2023 m. devynis mėnesius buvo panaudotas 228 tūkst. Eur atidėjinys. Tikimasi, kad restruktūrizavimas bus baigtas iki 2023 m. gruodžio.

2022 m. Bendrovė įsipareigojo laikytis Bendrovės veiklos restruktūrizavimo plano, kad būtų pasiekta geriausių rezultatų. Paskelbus planą, Bendrovė pripažino 397 tūkst. Eur atidėjinį numatytoms restruktūrizacijos sąnaudoms, įskaitant išmokas nutraukus darbo sutartis. Sąnaudos apskaičiuotos remiantis susijusių sutarčių nuostatomis. Per metus buvo panaudotas 469 tūkst. Eur atidėjinys. Buvo tikėtasi, kad restruktūrizavimas bus baigtas iki 2023 m. gruodžio.

Priedai darbuotojams

Priedai kaupiamos remiantis Bendrovėje galiojančia motyvavimo sistema.

9. Sandoriai su susijusiomis šalimis

Susijusiomis šalimis laikomi Bendrovės akcininkas, Valdybos ir Stebėtojų tarybos nariai, jų artimi giminaičiai bei įmonės, kuriose jie turi reikšmingą įtaką arba kontrolę.

Susijusios bendrovės:

„Gjensidige Forsikring“ ASA
 „Gjensidige Business Services“ ASA
 UAB „Redgo Lithuania“ (nuo 2022 m. kovo 1 d.)

10. Norminių aktų laikymasis

Finansinės būklės ataskaitos sudarymo dieną Bendrovė tenkino Lietuvos Respublikos norminių aktų reikalavimus, keliamus draudimo bendrovių investicijų struktūrai.

2023 m. rugsėjo 30 d. ir 2022 m. gruodžio 31 d. Bendrovė vykdė draudimo bendrovių mokumo atsargos reikalavimus.

11. Veiklos nuoma

„Gjensidige“ nusprendė pripažinti savo nuomos įsipareigojimus pagal likusių nuomos mokėjimų dabartinę vertę, diskontuotą naudojant nuomininko papildomą skolinimosi normą pradinės paraiškos pateikimo dieną, taip pat susijusio naudojimo teise valdomo turto pripažinimą iki sumos, atitinkančios nuomos įsipareigojimą.

Naudojimo teise valdomas turtas

tūkst. Eur	Žemė ir pastatai	Iš viso
Savikaina 2022 m. sausio 1 d.	9.023	9.023
Naujos sutartys	(358)	(358)
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	(80)	(80)

Savikaina 2022 m. gruodžio 31 d.	8.585	8.585
Naujos sutartys	-	-
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	(812)	(812)
Savikaina 2023 m. rugsėjo 30 d.	7.773	7.773
Nusidėvėjimas 2022 m. sausio 1 d.	(2.920)	(2.920)
Nusidėvėjimo sąnaudos per laikotarpį	(1.095)	(1.095)
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	356	356
Nusidėvėjimas 2022 m. gruodžio 31 d.	(3.659)	(3.659)
Nusidėvėjimo sąnaudos per laikotarpį	(735)	(735)
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	220	220
Nusidėvėjimas 2023 m. rugsėjo 30 d.	(4.174)	(4.174)
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d.	4.926	4.926
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d.	3.599	3.599

Nuomos įsipareigojimai

tūkst. Eur	Žemė ir pastatai	Iš viso
Likutis 2022 m. sausio 1 d.	6.148	6.148
Naujos sutartys	-	-
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	(84)	(84)
Mokėjimai	(1.174)	(1.174)
Palūkanų sąnaudos	113	113
Likutis 2022 m. gruodžio 31 d.	5.003	5.003
Naujos sutartys	-	-
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	(594)	(594)
Mokėjimai	(786)	(786)
Palūkanų sąnaudos	66	66
Likutis 2023 m. rugsėjo 30 d.	3.689	3.689

12. Neapibrėžtumai ir įsipareigojimai

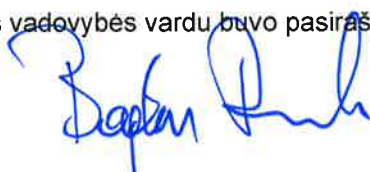
Teisminiai nagrinėjimai – 2023 m. rugsėjo 30 d. ir 2022 m. gruodžio 31 d. Bendrovė nedalyvavo jokiose teisminėse procedūrose, kurios, vadovybės nuomone, turėtų reikšmingos įtakos finansinėms ataskaitoms.

13. Įvykiai po finansinės būklės ataskaitos sudarymo

Nuo 2023 m. rugsėjo 30 d. iki finansinių ataskaitų išleidimo datos nebuvo įvykių, kurie turėtų reikšmingos įtakos finansinėms ataskaitoms.

Finansinės ataskaitos Bendrovės vadovybės vardu buvo pasirašytos 2023 m. spalio 19 d.

Generalinis direktorius

Bogdan Benczak

Vyriausioji buhalterė

Jolanta Markeliene

Vyriausiasis aktuaras

Jurgis Navikas

